

DILEMMA

studentenblad van de Blandijn

3

VAN MINNELIED TOT PICKUP-LINE

Pikante
kloosterbrieven

6

De Zweden
en valentijn

11

Gent | Jaargang 17 | februari 2021

V.U. : Victor Ysebaert & Axel Leplae

De preses (s)preekt

Wow 'De preses (s)preekt' lezen? Had ik wel kunnen denken van een (*insert jouw sterrenbeeld*)!

Al vier jaar lang is mijn favoriete hobby uit mijn raam hangen. Vanop de zesde verdieping van een studentenhome is mijn uitzicht adembenemend. Ik doe dan ook niets liever dan 's nachts even op mijn bureau te zitten - koptelefoon op - en mij te laten overspoelen door de indrukken van Gent. Als ik naar links kijk, zie ik in de verte mijn vertrouwde uitzicht: Ledeganck, de Boekentoren en Sint-Baafs zorgvuldig geëtaleerd als marmeren standbeelden in een museum. Het is alsof de stad wil zeggen: "Jaja, daarginds liggen al jouw mooiste herinneringen, don't forget that." En inderdaad, ik laat mij telkens weer overmannen door die flashbacks.

De laatste tijd ga ik steeds meer terug naar die liedjes die mij aan mijn eerste studentenjaren doen denken. Van mijn toenmalige wekker ("*Pound the Alarm*" van Queen Nicki, lol), naar de liedjes die ik tijdens mijn examenperiode heftig meelipte wanneer de blokwaanzin de kop opstak ("*The middle*" - Zedd), tot zelfs de allereerste schijf die ik beluisterde toen ik mijn kotkamer had ("*The other side*" - Alessia Cara). Dan kijk ik naar de lucht en komt dat gevoel van nostalgie als Miley op haar wreckingball binnengevlogen. "Jasper, wil je hier nu gewoon mee bewijzen dat je geen muzieksmaak hebt?" Nee, beste lezer, want dat was al een feit dat vaststond. Wat nu nostalgie is, was vroeger de toekomst en dit is het levende bewijs dat wat er ook op ons afkomt, het vooral de mooie momenten zijn die zullen blijven plakken. Dat en de kotkilo's.

Ondanks alles mogen we echt trots zijn op de Filoactiviteiten van het eerste semester. Alles mag dan wel online geweest zijn, iedereen die er nood aan had, kon bij ons terecht voor een gezellige game-avond of een meer dan intense *Just Dance*-sessie (wow, *Rasputin* is wild). Een quizje leggen (dat door Floris verschrikkelijk moeilijk was, jwz.), een zatte origamiavond of een uitdagend dictee... Allemaal gerealiseerd door het commitment van dit fantastische presidium. Dit semester bouwen we verder op wat we begonnen zijn en zorgen we ervoor dat niemand uit de boot valt, of dat wie wil juist mee kan stappen in dit plezierige verhaal. Ook voor wie toch dat leuke bordeaux-wit-bordeaux lintje wil bemachtigen, zullen we dit hoe dan ook mogelijk maken. Hoe we dat gaan doen? *gestures vaguely :)*

Het is alweer 4.00u 's nachts. Ik zet mijn koptelefoon af en het is buiten oorverdovend stil. Gelukkig is het een stilte voor de storm.

Veel succes iedereen met het begin van het nieuwe semester!

F.F. Jasper x

Jasper Soens
Preses Filologica 2020-2021

Inhoudstafel

Inleiding	2	Proza	30
De preses (s)preekt	2	Running Deep	31
Scriptoriaal + Colofon	4	Bert	32
Focus	5	Poëzie	34
Pikante kloosterbrieven	6	Lotte Polfliet	35
Romantiek in videogames	7	Juliette Bontinck	37
Break-up letter	9	Joris Verschelde, Jürgen Voet	38
Jaloersheid	10	Anoniem, Yumi Demeyere	40
De Zweden en valentijn	11	Axel Leplae	41
		Iene De Meyer	42
		Victor Ysebaert	44
Filologica	13	Extra	45
Calesthetics en Viking Runs	14	Horoscoop	46
		Kruiswoordraadsel	47
Speaker's corner	15	Openingszinnen voor hopeloze Blandino's	48
Een woordje (en daadje) over De Tinten vzw	16	Memes	49
Koffiekoekreview 2	18	Recept raclettebowl	50
		Oplossing kruiswoordraadsel	51
Culturama	20		
On Cold War, and other thoughts about cinema	21		
Recensie 365 days	23		
Waarom zijn er geen mannen meer zoals de Egidiusauteur?	24		
Film corner	25		
How Miami Vice stole the 80's (and my heart)	28		

Scriptoriaal

Jaja, wat was dat. Die pandemie heeft weer zijn best gedaan. Het is niet gemakkelijk geweest om die tweede lockdown door te slikken, maar laat ons hopen dat er verbetering op komst is. Maar kijk, ondanks een onwennig semester en die nog hardere examenperiode, staan we hier toch! Schouderklopje voor jezelf! Je hebt het verdiend!

Ook Dilemma staat hier weer, fris en monter. Jawel, voor u! De lezer! Want we houden van u! Maar ook van onze dierbare redactie, de correctoren, de lay-out, noem maar op! Zonder jullie zou hier geen studentenblad te lezen zijn. Hebben we het al gezegd? We zien jullie graag!

Je had het misschien al door, maar in deze editie hangt er niet enkel covid in de lucht, want *love is in the air!* Laat deze love-confession nu net perfect aansluiten bij het thema van deze Dilemma: 'Van Minnelied tot Pick-Up Line'!

Valentijn staat namelijk voor de deur en dat willen we niet missen, ook wij zijn helemaal in de ban van de liefde!

First things first! In Focus vind je de pittigste en meest amoureuze schrijfsels van het jaar: van de middeleeuwse briefcorrespondentie van Pierre Abélard tot een snuijfe valentijn in Zweden en nog zo veel meer! Voor ieder wat wils!

Ook Filologica biedt wat lectuur! Robbe Lammens laat je hartje sneller kloppen - van het lopen weliswaar, dat komt ervan als je een maand niet aan je conditie werkt - met zijn passie voor calisthenics en de Viking Run!

In onze geliefde Speaker's Corner leren we het goede doel van Woorden en Daden, De Tinten vzw, kennen en lezen we weer de scherpe verslagen van onze boterkoekoloog van dienst met haar tweede koffiekoekreview! Smullen maar!

DIT IS ECHTER NOG NIET ALLES! In Culturama overspoelen we je met allerhande interessante pennenstreken van onze loverboy Egidius tot de fashion van de 80's en een heus gala aan filmbesprekingen!

Naast wat pittig proza, kan je wegmijmeren in de meest romantische gedichtenverzameling die deze aardbol ooit heeft gekend. Valentijn komt eraan! (steel gerust een gedichtje voor je crush, we gunnen je het).

Last but not least, onze al dan niet geruststellende horoscoop, kruiswoordraadsel, memes (yes! MEMES!) en een heerlijk receptje!

Wat kunnen we nog zeggen? Dat we hopen dat deze publicatie jullie een hart onder de riem kan steken in deze slepende periode. Be a good boi en volg de regels, steun elkaar en bijt op je tanden. Zoals een wijs man ooit zei: "corona sucks" (we konden het niet laten).

Kusjes,

De scriptoren xxx

Axel Leplae & Victor Ysebaert

Colofon

V.U.:

Axel Leplae

Victor Ysebaert

Scriptoren Filologica

Blandijnberg 2, 9000 Gent

Hoofdredactie:

Axel Leplae

Victor Ysebaert

Vormgeving

Lara Vleugels

Redactie:

Freek Adriaens

Floris Ameel

Ineke Barbaix

Amber Blitz

Julliete Bontinck

Beyza Çalışkan

Lennert Camp

Iene De Meyer

Yumi Demeyere

Stijn Den Haese

Marion de Schepper

Simon Lambrechts

Robbe Lammens

Axel Leplae

Lotte Polfliet

Jasper Soens

Pieter Stalpaert

Emiel T'Kindt

Karel Van Assche

Joris Verschelde

Jürgen Voet

Victor Ysebaert

Correctoren:

Ineke Barbaix

Simon Lambrechts

Axel Leplae

Pieter Stalpaert

Victor Ysebaert

Wij bedanken

- de zoutstrooiers tijdens ons handjevol winterdagen

- alle geheime aanbidders die persoonlijke ruimte respecteren

Wij vervloeken

- mensen die nog een velletje wc-papier laten hangen zodat ze geen nieuwe rol moeten gaan halen

- madammen met een bontjas

FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS
FOCUS

Peter: wat je zelf doet, doe je beter.

Petrus Abaelardus. De Peter. Een van dé grote scholastici. Een van dé meest tragische liefdesverhalen. Peter was een enthousiaste en intelligente theoloog uit de vroege twaalfde eeuw. Hij ligt aan de basis van het nominalisme betreffende universalia en problem solving binnen de scholastiek. Daarnaast, was hij een leraar in Parijs aan de kathedraalschool van de Notre-Dame en begon daar een passionele relatie met een van de intelligentste studentes: de zeventienjarige Héloïse (Peter, de snoeper, was op dat moment 38). Héloïse werd al snel zwanger en het koppeltje trouwde in het geheim voor God. De familie van het jonge meisje reageerde woest toen ze hoorden wat hun engel-tje allemaal had uitgespookt in de grote stad. De geliefden werden in verschillende kloosters geplaatst en Peter werd als straf 'ontmand'.

Persoonlijk zou ik even bezinnen over mijn levenskeuzes nadat ik ontmand werd, maar onze vriend Peter liet er geen gras over groeien. Hij wou zich tegenover de wereld bewijzen als intellectueel én loverboy. Hij nam zijn pen, inktpotje en perkament en begon bij kaarslicht aan enkele van de bekendste liefdesbrieven ooit (Egidius who?). Er zijn acht brieven bewaard van de 'correspondentie' van Peter naar zijn geliefde zuster in Christus (zo begon hij zijn brieven aan haar. Romantisch, niet?).

Vier prachtige, erotische en verlangende brieven van beide kanten in de taal van de liefde (Latijn) en vier minder enthousiaste brieven. Er is echter een probleem: Jeroen De Gussem, onderzoeker aan de UGent en de UAntwerpen, heeft ontdekt dat Peter niet alleen zijn kant van de briefwisseling schreef, maar ook die van zijn Héloïse. WAT?! De Gussem publiceerde daarover een artikel in De Standaard dat zijn nieuws met de wereld deelde. Hij toonde met taalalgoritmes aan dat alle brieven het DNA van dezelfde schrijver hadden, namelijk onze Peter. Dat betekent dat vaak dezelfde constructies en woordkeuzes voorkomen, niet dat Peter zijn DNA had toegevoegd aan zijn brieven als 'finishing touch'.

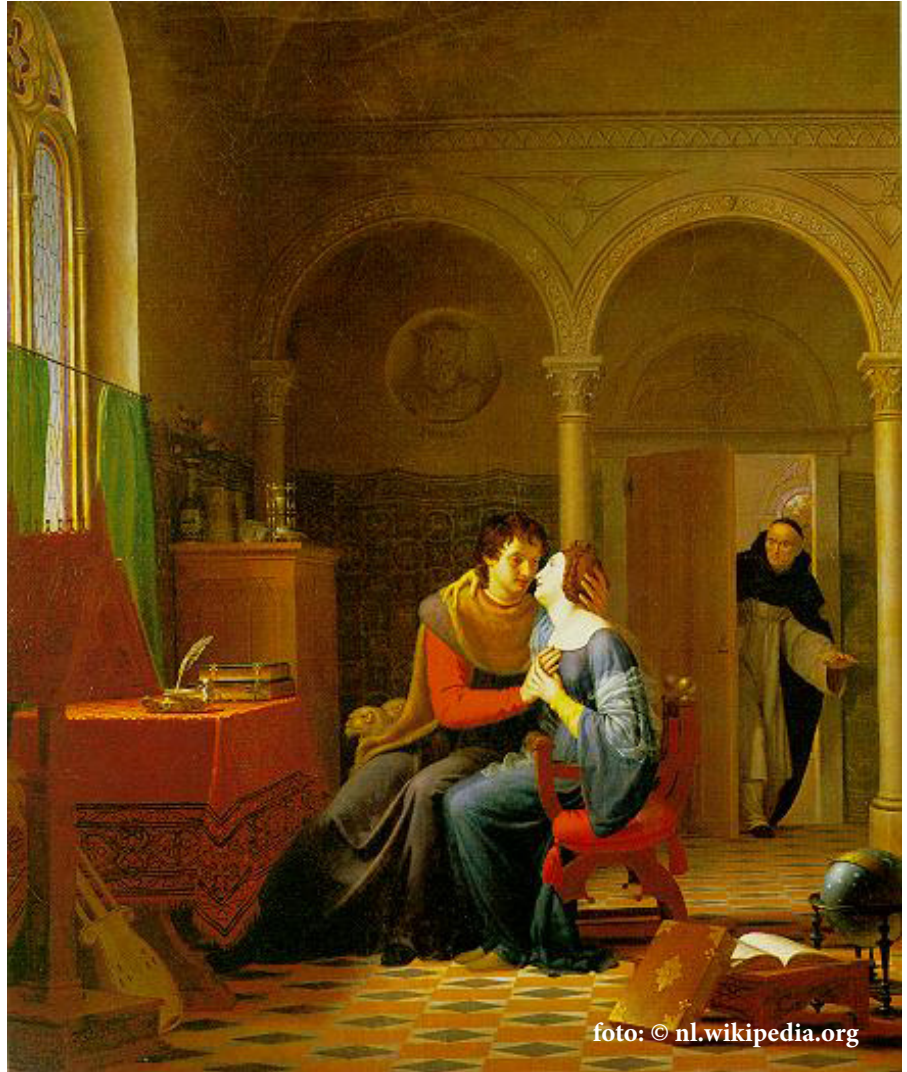

foto: © nl.wikipedia.org

Ik heb niet verder gelezen of onderzoek gedaan zodat ik mijn fantasie de vrije loop kon laten over die frappante situatie. Volgens mij zijn die brieven het product van de seksueel gefrustreerde Peter die misschien zelfs gepest werd door zijn medekloosterlingen omdat hij ontmand was. Wat doe je dan om die losers te tonen dat je nog steeds bitches hebt? Inderdaad: je gebruikt je literair talent om liefdesbrieven te schrijven naar jezelf in naam van het knappe tienermeisje dat die oncontroleerbare lust uitlokte waardoor je in die benarde situatie terecht gekomen bent. Of misschien verveelde Peter zich gewoon en wou hij lekker sexen met zichzelf, ook niks mis mee. Laat je inspireren door deze grootmeester zou ik zeggen.

Still a better lovestory than Twilight.

P.S. Parfumeer je liefdesbrieven naar jezelf niet met de parfum van je mama, da's raar.

Stijn Den Haese

Romantiek in videogames: een lange weg

Videogames bestaan al decennialang. De eerste van zijn soort was *Tennis For Two*, helemaal terug tot in 1958. Maar het duurde nog even voor er romantiek aan te pas kwam...

De eerste romantische videogames kunnen we terugvinden in Japan, maar échte videogames waren het niet. Visual novels, die een variatie zijn van stille beelden en animaties, waren het begin van de romantiek. De spelers konden kiezen met wie hij of zij de liefde kon bedrijven (al waren het in Japan voornamelijk vrouwen). *Night Life*, een Japanse game van 1982, was hier de bekendste. Die werd geafficheerd als een hulpmiddel om het seksleven tussen partners

te stimuleren, en toonde een reeks aan seksuele posities.

In Japan was *Night Life* niet alleen. In de plaats van de visual novels kwamen de dating sims, met onder andere *Tokimeki Memorial* (Hideo Kojima, bekend van *Metal Gear Solid*, was de baas hiervan) en *To Heart*..

Tot en met de jaren negentig bleef het redelijk beperkt op vlak van romantiek. Mario probeert al decennialang Princess Peach te redden, en tussen Link en Zelda bleef het ook lang duren voordat er iets bloeide (Nintendo, waarom willen jullie altijd de prinses redden?). Met de komst van de Playstation in het Westen groeide de vraag naar meer volwassen games en *Final Fantasy* was er om die vraag te beantwoorden. Voor de fans zijn de relaties tussen Aeris, Cloud en Tifa uit *Final Fantasy VII* (1997) iets wat ze nooit zullen vergeten. Voor de wat oudere pc-fans is *Leisure Suit Larry* (waarvan dit jaar nog een nieuwe versie werd uitgebracht) niet onbekend..

De échte toon was gezet met *Mass Effect* in 2007. Commander Shepard kon relaties opbouwen (al dan niet seksueel) met een geweldig aantal personages en die relaties konden verdergezet worden in de sequels. Snel volgden andere grote namen zoals *Skyrim* en *Dragon Age*, en nu heeft elke grote naam in de game-industrie wel een romantische optie in hun games zitten.

In 2021 heb je dus meer dan keuzes genoeg. Maar welke moet je juist kiezen als je per se jouw romantische ziel wilt laten vullen? **I got you.**

Als je op zoek bent naar een role-playing-game waarin relaties tot in de puntjes zijn uitgewerkt, dan moet je de **Witcher 3: Wild Hunt** kiezen. Jij bent Geralt, een monsterjager, en je hebt de keuze: vele onenightstands of de knoop doorhakken in je eigen liefdesdriehoek; Yennefer of Triss. (Troostprijs: Dragon Age: Inquisition)

Zoek je een ietwat rustigere game, zonder geweld, bloed en doodgaan? Welkom bij **Stardew Valley**. Je bent de gelukkige ontvanger van een oude boerderij die je geërfd hebt, maar wees niet gevreesd: je staat er niet alleen voor! In het lokale stadje kan je in het huwelijksbootje treden, maar pas toch op; je zal werk moeten leveren om de buurtbewoners te overhalen. (Troostprijs: The Sims, maar als je zoals mij bent, sterven er wonderlijk veel sims)

Tenslotte bestaan er nog honderden games met liefdesavonturen waaruit je kan kiezen. Net zoals de keuzes die je kan maken in de games zelf, ben je hier vrij om in te kiezen. Het aanbod is over 40 jaar zo gegroeid dat je er niet meer kunt rondkijken. De meeste nieuwe games hebben wel enige vorm van romantiek: ofwel is ze optioneel, ofwel zit ze verweven in het verhaal. Maar wees gerust: er is voor ieder wat wils (en dat geldt ook in het echte leven!).

— Break-up letter —

Liefste Zoom,

Menig maand hebben we samen doorgebracht. Uren en uren van mijn dag wijdde ik aan jou en niemand anders. Vanaf het eerste ochtendgloren stond ik steeds paraat om jou te zien. Je kunt niet zeggen dat ik geen trouwe minnaar geweest ben. Altijd luisterde ik naar je, wat je ook te zeggen had. Er was geen enkele afspraak die ik miste. Met het naïeve enthousiasme van een verse verliefdheid deed ik alles wat je vroeg, en dat ten koste van mijn slaappatroon en ontspanning. Ik had toen al moeten weten dat je niet goed voor me was.

Ik heb zoveel geduld met je gehad, lieve Zoom. Talloze keren gaf je me op, verbrak je de connectie tussen ons, en elke keer zette ik alles op alles om ons weer met elkaar te verbinden. Maar genoeg is genoeg. Zo kan het niet meer, Zoom. Dat moet jij toch ook beseffen? De inspanning moest steeds van mijn kant komen. Ik luisterde naar jou, maar jij nooit naar mij. Alles wat ik te zeggen had, werd door jou meteen gemutet. Jij was de enige voor mij, maar voor jou was ik slechts één van de vele vakjes op je scherm. Zag je me wel graag? Je gaf me steeds weer gemengde signalen. Eén streepje, dan weer drie. Soms helder, dan weer niet. Maar weet je, ik ben het beu. Ik ben het beu om alles op te geven voor jou en je wispelturigheid.

Zoom, ik verbreek de connectie voorgoed. Ik heb iets anders gevonden, iets beters. Spotify luistert wél naar me, weet wél wat ik wil en kent me door en door. Spotify zorgt ervoor dat ik me speciaal voel, met features speciaal voor mij. Daar zul jij nooit aan tippen. Ik verander deze breakout room in een break-up room. Tot nooit meer, Zoom. Vaarwel.

Lotte

Lotte Polfliet

Jaloersheid: enkele overwegingen van een betrokken lesgever

Met valentijn in het verschiet, wil ik even stilstaan bij wat een bedreiging vormt voor veel romantische relaties: hoe ga je ermee om als je geliefde oog lijkt te hebben voor iemand anders? Welke gevoelens roept het op als je merkt dat er daarbij wederzijdse belangstelling is? En wat doe je als blijkt dat je geliefde niet zomaar wat geflirt heeft, maar daadwerkelijk is overgegaan tot “feiten”?

Voor veel mensen betekent dat het einde van het romantische verhaal. Onze relationele norm is voor de meesten van ons er een van seksuele trouw en als die niet wordt gerespecteerd, dan wordt de relatie in haar kern geraakt. Met veel verdriet, met enorm veel pijn, beëindigen we de relatie en als we wat bekomen zijn van de kater, stellen we ons met een beetje geluk open voor een nieuwe partner. Seriële monogamie is onze nieuwe norm, nu monogamie voor het leven minder en minder lijkt te lukken.

Maar staan we genoeg stil bij waar die norm vandaan komt? Vragen we ons voldoende af waarom we ons zo diep gekwetst voelen als onze geliefde ook met iemand anders intiem is?

Voor een stuk heeft die monogame verwachting iets van doen met biologisch-antropologische aspecten van het mens-zijn: mensen-kinderen vergen lang ouderlijke zorg en het verzekeren van de aanwezigheid van twee ouders was ooit een motor voor de eis van monogame trouw. Maar is dat nog even relevant in een samenleving die georganiseerde alternatieven kent op het vlak van zorgende steun?

De voornaamste reden waarom we kampen met jaloersheid als onze geliefde intiem is met iemand anders, is dat de monogame norm, misschien wel vooral in zijn seriële variant, uitgaat van het idee dat je of met X bent, of met Y. Je moet kiezen. Eventueel valt er nog te tolereren dat je eens “een scheve schaats rijdt” met Y en dan kan X je schoorvoetend vergiffenis schenken als je belooft het nooit meer te zullen doen en uitlegt dat het een moment van verwarring was, of dat je wat teveel op had, of dat je het zo’n beetje tegen je wil in deed, dat je je liet meeslepen, dat het echt wel Y was die de touwtjes in handen nam, enz.

En dan komt het weer goed; hoewel: vanaf dat moment zal X vol argwaan zijn en zul je vaker rekenschap moeten afleggen. Je relatie met X zal aanvoelen als gecontroleerd, misschien zelfs als nogal opgesloten.

Wat als we een andere houding zouden kunnen aannemen? Wat als we het geen probleem zouden vinden dat er warme belangstelling, enthousiaste openheid kan zijn naar diepgaand contact met mensen buiten onze kernrelatie? Wat als we het niet als bedreigend zouden ervaren voor die liefdesrelatie dat we ook zin hebben, soms, om een moment mee te maken van intense verbondenheid met en liefdevolle aandacht geven aan, en krijgen van, een andere persoon, maar zonder dat zoiets daarom permanent wordt, laat staan in de plaats komt van de kernrelatie? Hoeft dat afbreuk te doen aan onze liefde voor de persoon die we als onze partner aanvoelen?

*Ik min als
vrouw slechts
wie me
vrij laat zijn
en sterk en
trots
en naakt
en pijn
en daar wil ik
dan soms
geborgten zijn*

(Simone Claus)

Het gevoel van bedreiging, van afbreuk of inbreuk, heeft minder te maken met de geborgenheid van de relatie dan met onszelf. De fundamentele reden voor jaloersheid is dat we onzeker zijn of we er zelf nog voldoende toe doen. We zijn bang dat we ons lief gaan verliezen, dat die gaat kiezen voor die ander. Indien niet meteen, dan op termijn. Het idee vat meteen post dat we niet goed genoeg zijn in de ogen van onze partner, dat die enkel uit onvrede met ons dat intiem contact aangaat met een ander. Maar wie zegt dat dat zo is?

Op de keper beschouwd is de allerbelangrijkste reden waarom we jaloersheid ontwikkelen, onze eigen onzekerheid, ons gebrek aan zelfvertrouwen—een zwak geloof in onszelf en wat wij te bieden hebben.

Dààraan werken, is een grotere uitdaging, voor velen, dan jaloers reageren op romantische “ontrouw”.

De Zweden en valentijn

Ik heb ooit eens kerst gevierd op Cyprus. We dronken glühwein op het strand en die kerstmuts ging alleen maar af als de ergste middaghitte was geweken. In de schaduw van de palmen op de corniche waagden de Cyprioten zich aan danspasjes op de tonen van deuntjes over rendieren, en bespotten elkaar met kunstsneeuw. De Scandinavist in mij heeft er geen ervaring mee, maar vermoedt dat valentijn in Zweden er even stroef en droef aan toe gaat. In de mediterrane wereld vieren ze de liefde uitbundig, dus laten wij het ook maar doen. Ga jij alvast maar aanschuiven in de staatslijterij zodat we zeker om half zes kunnen beginnen gezellig doen. En probeer wat passie uit te stralen als je thuiskomt, of toch zeker tot Bingolotto begint op TV4.

Laat ons wel wezen, verliefd zijn is nooit een geheel onverdeeld geluk, en al zeker helemaal niet als het je moet overkomen op zestig graden noorderbreedte. Iedereen die *Scènes uit een huwelijk* (*Scener ur ett äktenskap*) van Ingmar Bergman ooit volledig heeft uitgezeten, zal dat met een hardnekkige zenuwtrek om de mond moeten bevestigen. In een kamer vol perfect gemonteerde zelfbouwmeubelen (hoe doen ze het toch) zit een stel zich tweehonderdeenentachtig minuten lang uit te putten in onbegrijpelijke verwijten. Het zijn vooral de ellenlange stiltes, voor en na het gekissebis, die het meesterwerk van Zwedens grootste nog enigszins verteerbaar maken. Al bedenk ik, nu ik dit opschrijf, dat ik Bergman oneer aandoe en zijn scènes vermoedelijk op het verkeerde moment zag. Ik was zeven, men was mij vergeten naar bed te sturen en ik kon alleen maar denken: wat spreken die mopperpotten een raar Duits.

En zo ging ik een decennium later Zweeds studeren. Nog voor ik goed en wel gestart was met de opleiding had iemand *Verbannen engel* (*Nedstörtad ängel*) van P. O. Enquist al onder mijn neus gelegd, een donker sprookje over alweer een koppel met zo zijn eigen problemen. *It's complicated*: meneer heeft een gezwel op zijn hoofd, met name zijn eigen geliefde. Ik durfde het boekje avond na avond amper van mijn nachtkastje te lichten.

Mijn beeld van Zweden en de liefde werd er niet beter op toen ik als Erasmusstudent *Dokter Glas* (*Doktor Glas*) van Hjalmar Söderberg moest lezen. Een degelijk boek, maar ook niet meteen leesvoer dat mensen elkaar aanraden op een eerste date, tenzij inwoners van Haparanda die elkaar gevonden hebben in het holst van de poolnacht. Het verhaal is wellicht ook niet-Scandinavisten genoegzaam bekend. Een dertigjarige arts heeft zo zijn zinnen gezet op een beeldschone patiënte, die ongelukkig getrouwd is met een nare dominee. Dokter Glas probeert de nietsvermoedende jongedame op een tamelijk onorthodoxe manier voor zich te winnen: hij vergiftigt zijn rivaal, en gaat daarna geduldig zitten afwachten tot de kersverse weduwe zich smachtend in zijn armen komt storten. Quod non, het is een liefdesroman uit Zweden. *La* dominee heeft allang een struisere Stockholmer gestrikt.

Die ongelukkige driehoeksverhouding is op zich al treurig genoeg, maar het is vooral de vertwijfeling van de pathologische piekeraar Glas zelf die het verhaal zo hartverscheurend maakt. De beroemdste dokter uit de Zweedse literatuur heeft het blijkbaar nooit verder gebracht dan een kuise kus. Hij vertelt over een midzomernacht vele jaren voordien, over een meisje dat opdook uit het halfduister, zich eventjes tegen hem aan vlijde en dan voorgoed verdween, hem achterlatend met het gevoel de grootste kans van zijn leven gemist te hebben. Niet geheel toevallig laat de Nederlandse auteur Maarten 't Hart het hoofdpersonage in *Een vlucht regenwulpen* zo'n beetje hetzelfde overkomen. Een wereldvreemde jongeman komt op een avondwandeling rond de gereformeerde kerk twee keer hetzelfde meisje tegen, en hij denkt al aan trouwen. 't Hart heeft een nawoord geschreven bij de Nederlandse vertaling van Dokter Glas, waaruit duidelijk blijkt hoe zeer hij zich door Söderberg heeft laten inspireren tot zijn succesroman.

Zo'n Dokter Glas-moment hebben we wellicht allemaal wel eens. Schrijver dezes herinnert zich een winteravond in Stockholm jaren geleden. Er was net een conferentie afgelopen en veel meer dan wat rondploeteren in de sneeuw viel er niet meer te doen. Ergens in een straat met een hoog Söderberg-gehalte (statige huizen met springerige motiefjes op de gevels, stemmig licht van vooroorlogse straatlantaarns) stond opeens zo'n Zweedse voor mijn neus die me vroeg of ik kon *busvissla*. Ik schrok want ik was nog jong, had op dat moment kind noch kraai, en kon alleen maar vol verwachting stamelen dat ik haar niet verstond. *Busvissla* bleek fluiten op je vingers, zoals alleen kwajongens dat kunnen. Ze deed het me voor, helaas wel op haar eigen vingers. Ze had zichzelf buitengesloten en wou de aandacht trekken van iemand op de eerste verdieping. Ik haalde stilletjes mijn schouders op en liet haar hulpeeloos achter. Sindsdien vraag ik me Dokter Glas-gewijs wel eens af: wat zou er gebeurd zijn als ze me toen had gevraagd iets te doen waar ik *wel* goed in was - aanbellen bijvoorbeeld?

Op de terugvlucht uit Stockholm las ik nog een verhaal waarin de geest van Söderberg de lezer bijna naar de keel grijpt, de novelle *Människor helt utan betydelse* van de minder bekende Johan Kling. Een jongeman dwaalt mijmerend door de Zweedse hoofdstad en probeert te begrijpen waarom zijn geliefde hem maar niet opbelt. Wie wil weten of ze dat uiteindelijk wel doet, moet dringend Zweeds beginnen leren, of was dat sowieso allang van plan. Terug op de Blandijn leende ik het boekje aan mijn collega-lesgever D. V.d.H, die het me een paar dagen later hoofdschuddend terugbezorgde, wat alleen maar kan betekenen dat het een meesterwerk is.

Söderberg heeft nog wel meer Zweden aangezet tot het bedenken van donkere romantiek, maar met het treurigste (want waargebeurde) liefdesverhaal uit de Scandinavische geschiedenis hebben zelfs de grootste droefstoeters uit de Noordse letteren nooit wat weten aan te vangen. We schrijven 1897, een paar jaar voor de publicatie van *Dokter Glas*. Op Spitsbergen stijgt een luchtballon op richting Noordpool. Aan boord bevinden zich twee Zweden (onder wie de beruchte ingenieur Salomon Andrée) en een Noor die op een paar dagen tijd Canada of Rusland willen bereiken. Geen van hen heeft ervaring met luchtballonnen. Behalve proviand hebben ze ook een meerdelige encyclopedie ingepakt, en flessen champagne om te kraken na afloop van hun krankzinnige expeditie. Hun tocht verloopt geheel in lijn met de in barre poolgebieden geldende natuurwetten: er vormt zich een laag ijs op de ballon, het ding stort neer en de drie avonturiers moeten te voet verder, zuidwaarts over ijsschotsen die ongemerkt noordwaarts drijven. Pas maanden later weten ze een eilandje te bereiken waar ze uiteindelijk aan uitputting zullen bezwijken.

Een van hen, de fotograaf Nils Strindberg (verre familie van), laat een verloofde achter die zich jarenlang zal afvragen wat er van haar toekomstige geworden is (al vermoedt ze wel dat hij geen champagne aan het drinken is met Eskimo's). De bemanning van de onfortuinlijke ballon heeft wel wat postduiven gelost, waarvan er zelfs een onderschept wordt, maar het duurt tot 1930 voor hun diepgevroren lichamen worden gevonden en er duidelijkheid komt over hun lot. De verloofde van Strindberg, Anna Charlier, is dan al ingenomen door een andere partij en met hem verhuisd naar Amerika, en woont zelfs niet eens de staatsbegrafenis bij waarmee de drie ontdekkingsreizigers worden geëerd. Maar in september 1949, op de verjaardag van Nils, gaat hun grafmonument weer open. Naast de urne van de jonge Strindberg komt een zilveren kistje te staan, en daarin zit het laatste wat Anna haar eerste liefde nog wou schenken: haar eigen hart, bevrijd uit haar lichaam dat in Amerika begraven werd.

Er is een film gemaakt over de exploten van Andrée (*The flight of the Eagle*, met Max von Sydow!), er is een roman over geschreven (door Per Olof Sundman, in het Nederlands vertaald als *De barre pooltocht*), en het briljante *Expeditionen* van Bea Uusma, in 2013 winnaar van de belangrijkste literaire prijs van Zweden (*Augustpriset*, genoemd naar die illustere naamgenoot van onze fotograaf), gaat er ook over. Maar het verhaal van Nils en Anna wacht (bij mijn weten) nog altijd om verteld te worden. Ze mogen van geluk spreken dat Bergman het nooit heeft kunnen verwerken tot een tv-serie voor de gedepimeerde meerwaardezoeker.

Voor wat mijn advies waard is: laat u op valentijn niet te veel inspireren door noorderlingen. *Glad alla hjärtans dag, allihopa.*

Freek Adriaens

FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA
FILOLOGICA

Hey, hallo, goeiedag!

It's me, je sportje van dienst!

Ik stel jullie graag voor aan de wonderlijke werelden van ✨calisthenics en Viking Runs ✨

Wat is calisthenics? Bij deze de definitie volgens Merriam-Webster: exercises (as push-ups and jumping jacks) to develop strength and flexibility that are done without special equipment.

Voor zij die Engels toch maar moeilijk vinden: oefeningen zoals pompen en sit-ups om sterker en flexibeler te worden. Algemeen kan calisthenics gedaan worden zonder materiaal, maar de mogelijkheid is er wel altijd om extra materiaal te gebruiken.

Wat is een Viking Run? Bij deze de definitie volgens Robbe Lammens (that's me xp): een 'Strong Viking Run' is een parkour dat verschillende lengtes en obstakels kent naargelang het aantal kilometers dat je wilt lopen. Deze runs kan je terugvinden in België, Nederland, Duitsland, maar ook in Noorwegen bijvoorbeeld! Het is een echte uitdaging voor zij die zichzelf willen testen en niet bang zijn om vuil en nat te worden. Ook is het een fantastische teambuildingsactiviteit of een topuitdaging voor je vriendengroep.

Ik ben rond mijn 16e begonnen met calisthenics aangezien ik een enorme fascinatie had voor de 'Strong Viking Run'. Maar zo een parkour kan je niet succesvol afronden zonder training. Daarom ben ik mij gaan 'specialiseren' hierin, aangezien calisthenics en 'Strong Viking' hand in hand gaan met elkaar. Je kan altijd met calisthenics beginnen en je kan ook eender wat doen zolang je jezelf maar blijft uitdagen. Ik ben bijvoorbeeld begonnen met een 'push up routine' te volgen op YouTube. Eens ik de smaak te pakken had, begon ik meer en meer onderzoek te doen en bekeek al snel meerdere manieren en moeilijkere oefeningen om zo meer te trainen en sterker te worden. Zo kocht ik in 2018 een pull-up bar (optrekstang) om meer variatie en uitdaging in mijn training te steken. In het begin was dit lastig, maar rustig en gecontroleerd opbouwen is de enige manier naar resultaat. Wat ik heel graag wou kunnen was een 'muscle up'. Deze beweging gaat, kort uitgelegd, als volgt: je hangt aan een bar of een goal (eender wat waaraan je je kan optrekken) en vanuit de hangende positie trek je jezelf omhoog, en na een bepaald punt moet je jezelf opduwen over de bar (je armen zijn nu gestrekt en je heup is boven de bar). Je kan dus een complexe oefening opdelen in verschillende fases en op die manier specifiek trainen totdat je genoeg kracht en techniek hebt.

2019 was een goed jaar op vlak van sportieve uitdagingen. Ik trainde veel aangezien ik aan het voorbereiden was op de 'Strong Viking' van 19km (die ik twee keer ging doen dat jaar). Het was een droom die uitkwam voor mij. Ook had ik het genoeg om mijn tijd te verbeteren met 1 uur!

Wat ik eigenlijk wil zeggen met dit hele verhaal is simpel: Ook al lijkt het alsof je niet sterk, sportief of eender wat bent, als je een doel voor ogen hebt, is het bereikbaar! Het tweede wat ik wou zeggen is: als je wilt beginnen met calisthenics, hit me up! En wie weet lopen we in het jaar 2021 met allemaal filologen een fantastische Viking Run!

foto: © raw-aesthetics.com

foto: © Strong Viking

Standaard Boekhandel

SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER
SPEAKER'S CORNER

Een woordje (en daadje) over De Tinten vzw

In elk Filo-jaar staat de maand November bekend voor hét benefietevenement van het jaar: Woorden & Daden. Helaas, zoals met menig ander event, zagen we de jaarlijkse benefietavond in het water lopen door Corona. Daarom boden we Woorden & Daden aan in een geheel nieuw jasje! Wel bleven we trouw aan het originele grondplan van Woorden & Daden en steunden met ons evenement een goed doel, De Tinten vzw.

Waarom De Tinten vzw?

Er zijn een heel arsenaal aan goede doelen die het steunen waard zijn, daarom is het ook moeilijk om er eentje uit te pikken waar Woorden & Daden zich op toespitst. Bij het zoeken naar een goed doel proberen we ervoor te zorgen dat het een link heeft met onze mooie studentenstad, Gent. Het hoeft niet altijd veraf te zijn, er zijn dicht bij ons genoeg mensen die hulp nodig hebben en verdienen. Na een tijdje zoeken kwamen we uit bij De Tinten vzw, dat het uitgelezen goede doel was voor onze actie.

Deze organisatie speelt een cruciale rol in het Gentse liefdadigheidsnetwerk. Ze spitst zich toe op hulp voor al wie zonder papieren zit, en dus moeite heeft bij het vinden van huisvesting, arbeid, medische hulp... Kortom, de basisnoden van de mens. Een groot deel van de personen die er geholpen worden, komt uit Oost-Europa en het Midden-Oosten. Er zijn echter ook velen die van minder ver komen en in hun thuisland geen plaats meer hebben. Bij iedere persoon hoort een bijzonder verhaal van een vlucht en een reis. Concreet ondersteunt De Tinten vzw haar bezoekers op een vijftal vlakken: voedselhulp, sociale steun, administratieve hulp, medische hulp en materiële hulp. Verder is de vzw gebouwd op christelijke waarden, maar iedereen, ongeacht religie of identiteit, is er even welkom om hulp te krijgen of zelf te helpen.

Die ene gedachte, "iedereen, ongeacht religie of identiteit, is er even welkom", gaf de doorslag voor onze keuze voor De Tinten vzw. In een maatschappij waar veel mensen op de vlucht zijn en hulp nodig hebben, is het invullen van hun basisnoden van cruciaal belang. Mensen die zich geen zorgen moeten maken om de basisnoden die zij of hun

kinderen hebben, kunnen zich ontwikkelen en een volwaardig deel uitmaken van de maatschappij. Bij de Tinten vzw verdient iedereen die er langskomt de kans op een fijn leven. Dat wij, met het delen van woorden, konden bijdragen om mensen een kans te bieden, gaf ons veel voldoening.

Het Team achter de Organisatie

De Tinten vzw ontstond uit de droom van Greet en Henri. Dit koppel richtte de vzw 17 jaar geleden op. Ze wijden tot op de dag van vandaag hun leven aan deze organisatie. Op dit moment telt het team ongeveer 60 vrijwilligers, die elk een unieke plaats binnen de vzw hebben.

Mensen helpen dag in, dag uit

De thuisbasis van De Tinten vzw is sinds kort verhuisd naar een oud schoolgebouw in de François Benardstraat bij het Muinkpark. Vroeger waren ze te vinden aan de Nederpolder in een net zo oud schoolgebouw. Op vrijdag kon je er de meeste bedrijvigheid merken; dat is de vaste dag waarop er voedselbedeling georganiseerd wordt. Wie zich ingeschreven heeft, kan dan een pakket op maat komen afhalen bestaande uit brood en genoeg basisingrediënten voor enkele gezonde maaltijden. Het voedsel verkrijgt de vzw deels van de Europese voedselbank, maar daarnaast werd er ook met verschillende supermarkten afgesproken dat al het voedsel dat niet langer in de rekken mag liggen op bepaalde dagen kan worden afgehaald. Het zou anders ongetwijfeld worden weggegooid maar is van onschatbare waarde voor wie geen vast inkomen heeft om wekelijks boodschappen te doen. De voedselbedeling is ook een ideaal moment voor verbroedering en opwarming. Er wordt gebak en

foto: © detinten.be

een kop koffie aangeboden die, zeker in de winter, voor sommigen de enige bron van warmte in de week zijn. Wie hulp nodig heeft met papieren of procedures kan er gemakkelijk een afspraak maken om later langs te komen.

Op vaste uren in de week komt wie administratieve hulp nodig heeft langs op het kantoor, waar Henri hen bijstaat met het invullen van papieren voor aanvragen die ze vaak zelf niet kunnen lezen of waar ze geen ervaring mee hebben. Hij kent de procedures goed en kan raad geven bij welke stappen vervolgens ondernomen moeten worden. De vzw probeert een zo goed mogelijke band te onderhouden met het stadsbestuur en een brug te vormen tussen een bureaucratisch systeem en de mensen die er verdwaald in lopen. Wie er nood aan heeft, kan ook een afspraak maken om bij een tandarts of dokter binnen de organisatie langs te komen. Het is namelijk voor velen moeilijk om de weg te vinden naar de juiste arts of kliniek, en een consultatie is vaak heel duur. De dokters ter plekke verwijzen patiënten indien nodig door naar de juiste artsen en ook zij werken in nauw verband samen met de eerstelijnszorg.

Ten slotte staat Greet met enkele medewerkers in voor de verschillende kringloopwinkeltjes. Er worden voornamelijk ingezamelde spullen verkocht die binnenkomen dankzij particulieren en scholen. Klanten kunnen er meubilair, kleding, dekens en bedlinnen, speelgoed en schoolgerief kopen aan een fractie van de prijs in de winkel, en er is ook een boekenwinkeltje dat bijzonder goed wordt onderhouden.

Woorden & Daden, een online kunstverkoop

Om De Tinten vzw te kunnen steunen, moesten we natuurlijk eerst een evenement op poten zetten. Om overduidelijke redenen was het niet mogelijk om een benefietavond met live kunst te organiseren. The next best thing? Een grote online kunstverkoop! Met originele werken van dertien artiesten en acht studenten creëerden we onze eigen online POP-UP voor de cultuurliefhebber. Het grootste deel van de werken bestond uit gedichten, daarnaast waren er ook kortverhalen en zelfs enkele illustraties te verkrijgen.

Voor de verkoop werd een speciale website ontwikkeld. Deze werd met veel zorg opgezet door een vijfledig-team: de web- en cultuurpresen, in samenwerking met Emiel 'T Kindt en Liesje Stubbe, de kunstenares die instond voor alle illustraties zowel op de site als op de poster. Na weken voorbereidingen kon op 16 november de Woorden & Daden webshop eindelijk openen. En het succes dat hiermee gepaard ging, overtrof alle verwachtingen. Gedurende vier dagen konden talloze culturfanaten er terecht om hun favoriete kunst aan te schaffen. Maar liefst 116 bestellingen werden geplaatst. Al deze aankopen samen waren goed voor 229 postkaartjes met gedichten van studenten, 24 gedichten en 36 kortverhalen van artiesten en 26 bloemlezingen.

Daarnaast werden er ook giften gedaan die goed waren voor 230 euro bovenop de bestellingen. Dankzij alle vrijgevege mensen die een aankoop deden gedurende de actie, zamelden we uiteindelijk een prachtig bedrag van 2299,70 euro in voor De Tinten vzw. We kunnen dus wel stellen dat Woorden en Daden 2020 een echt succes was!

Elke actie loopt helaas ten einde en dat is met Woorden & Daden niet anders. De Tinten vzw zal veel kunnen doen met onze steun, maar wie zelf nog een handje wil helpen, kan De Tinten vzw ook individueel helpen. Een kleine aanpassing in ons dagelijks leven, kan grote gevolgen hebben voor het leven van iemand in nood. De Tinten vzw is altijd op zoek naar vrijwilligers om mee te helpen bouwen aan de organisatie. Maar je kan ook op andere manieren iets betekenen voor De Tinten vzw. Heb je wat zakgeld over en weet je niet goed wat je ermee moet doen? Overweeg eens om het te doneren. Ben je op zoek naar een fijn cadeau voor iemand of wil je je kot opnieuw decoreren? Dan kan je eens gaan snuisteren in één van de vier kringwinkels of de boekenwinkel. Wie weet vind je wel die ene perfecte bloempot, een hartelijk cadeau of ga je naar huis met een nieuwe aanwinst voor jouw boekenkast. Het beste van aankopen in deze winkels, is niet het feit dat je waarschijnlijk een uniek stuk hebt, ook niet het feit dat de prijs zeer goed meevalt. Nee, het is de steun die jij biedt aan een organisatie die voor mensen zorgt.

**Karel van Assche &
Iene De Meyer**

Queeste naar de volmaakte chocoladekoek

Beste volhardende doorbijters van de chocoladekoek,

Vorige maand had ik aangekondigd de cafetaria van Blandijn een bezoekje te brengen. Helaas is de Blandijn om onbekende redenen plots verboden terrein voor studenten en simpele boterkoekologen zoals mezelf. Ik werd er dus toe gedwongen verdere oorden op te zoeken.

Daarom bezocht ik Lousberg Markt Gent, voor vorst, voor chocoladekoek en voor recht. Ik was niet de enige met dat idee. Ondanks de bijtende kou en gemene miezerregen waren er veel anderen die met eenzelfde toewijding en heldhaftigheid de winkel betraden. Dat is logisch, want in Lousberg Markt is er een groentewinkel, een kaaswinkel, een koffiebar (die toevallig en helaas wegens een of ander griepvirus gesloten is), en bovenal... een bakker!

De originaliteit van de boterkoeken sprong in het oog zoals een sprinkhaan mocht die in je oog springen. De grillige, niet-prototypische vormen liggen in een harmonisch stilven geschrapt op de toonbank. Lousberg Markt verkoopt zelfs de zeldzame en chronisch onderschatte chocoladebol! (Een bolle sandwich met stukjes chocolade nvdr.). Met andere woorden: de eerste impressie kon niet meer stuk. Die mensen hebben een hart voor boterkoeken en zullen de chocoladekoek dan ook geen onrecht aandoen.

Vormelijk is de chocoladekoek verrassend. Het doet denken aan een warm wikkeldekentje in een wieg, of een pinguïn met gekruiste armen. Bovenop ligt een laagje glazuur, wat normaal stante pede ter hel gezonden wordt aan de faculteit der boterkoeken en deegbegeerte. Toch was het laagje glazuur tegen alle verwachtingen in lekker, verfrissend en scoorde het laag op de plakkerigheidsbarometer... wat me eraan herinnert dat boterkoekologen levenslang leren.

De buitenkant van de boterkoek was niet erg krokant, maar daarop mogen we ze niet afrekenen. Krokantheid is meestal voorbehouden voor versgebakken, net-uit-de-oven-chocoladekoeken en dus voor vroege vogels. Maar we zijn niet allemaal vogels, laat staan vroeg. De kern bestond uit een stevige deegsoort waarop je moet kauwen zonder dat het lastig wordt. Met de uitgebalanceerde smaak van zoet en een tikkeltje zout was het *de* ideale combo. Ten slotte was de chocolade een culinair hoogstandje! Alsof de bakker vanmorgen nog de cacaobonen geteeld en bewerkt had, er vervolgens zijn wensen in had gefluisterd, en ze dan in chocoladevorm op de boterkoek had gelegd.

De Lousbergchocoladekoek krijgt een gemiddelde score van 8/10. Met een negen voor originaliteit, een acht voor smaak en een zes voor textuur. Volgende maand ben ik er weer met meer koekbespreking... Tot dan?!

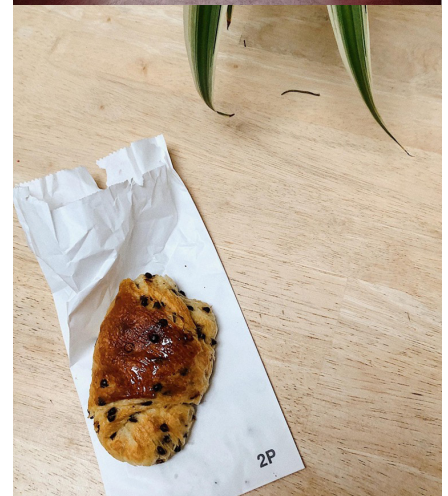
Groeten met groetschap,

De groeter

Yumi Demeyere

**LOUSBERG
MARKT**
GENT

advertentie

PAPIER&CO

PAPIER&CO BV

JOZEF PLATEAUSTRAAT 1 - 9000 GENT

TEL **09 224 34 37** EMAIL **INFO@PAPIERENCO.BE**

WWW.PAPIERENCO.BE

PAPIERWAREN / SCHOOL & KANTOOR / PRINTSERVICE / STEMPELS

**10 % KORTING VOOR LEDEN
FILOGICA**

(niet op cartridges en toners)

BU¹⁵CCA

CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA
CULTURAMA

On Cold War, and other thoughts about cinema

Een tijdje geleden (dat was blijkbaar al 2019), trapte Martin Scorsese een heilig huisje in. Wanneer naar zijn mening werd gepolst over The Avengers-franchise, zei hij het volgende: “*Honestly, the closest I can think of them, as well made as they are, with actors doing the best they can under the circumstances, is theme parks.*”, en sterker nog “*in the end, I don't think they're cinema.*” De huis-, tuin- en keukencinefiel in mij heeft daar sindsdien al vaak over zitten nadenken. Tijd dat ik eens iets neerpende, en dat met een Poolse film als opstap.

Onlangs herbekeek ik Paweł Pawlikowski's recentste film *Cold War*; een romantisch drama dat zich afspeelt in het Polen van de jaren 50. Wees niet afgeschrikt door het woord ‘romantisch’. Dit is geen 852ste bewerking van *Romeo en Julia*. Zula en Wiktor, onze hoofdpersonages, beiden geworteld in een muzikaal milieu, worden smoorverliefd op elkaar. Een verhaal zou geen verhaal zijn als hun liefde niet onmogelijk leek. Zoals de film al doet vermoeden speelt hun romance zich af tijdens de Koude Oorlog en dat maakt het er niet gemakkelijker op. Wiktor wil naar het Westen, Zula blijft liever in het Oosten (daar spreken ze tenminste Pools). De film is geen sentimentele blockbuster die, na

vele omzwervingen en verlangens, afsluit met een zonsondergang en een passionele kus, want zelfs als ze bij elkaar zijn, wordt het een spel van afstoten en terugtrekken. De film oogt vaak vrij uitzichtloos en duister.

Letterlijk dan, want *Cold War* is een zwart-witfilm, ondanks dat hij in 2018 gedraaid is. Net zoals voor Pawlikowski's vorige film *Ida*, werd hier voor monochroom beeld gekozen; geen vette kleuren die de eerste de beste emoties prikkelen en de kijker in een visueel sprookje lokken, wel sterke contrasten of subtiele spelingen van licht, duisternis en alle sombere grijstinten daartussen. “[T]he grayness of Poland demanded it,”

legt Lukasz Zal uit, de cinematograaf van de film, “*Black-and-white is more iconic. It allows you to build your own interpretation of the world*”. Zowel het Polen van toen als de turbulente relatie tussen Zula en Wiktor worden ‘gekleurd’ door deze visuele toets, om het geheel een grimmigere identiteit te geven, maar ook om de kijker niet teveel te sturen in zijn beeldvorming.

Ook de klankband is zorgvuldig gekozen. Het hoofdnummer *Dwa serduszk* (Twee Harten) wordt als leitmotiv gesponnen doorheen het relaas. Het begint als eenvoudige folklore, waarna het al snel omgezet wordt tot een ambitieus operastuk en uiteindelijk in de dagdagelijkse jazzsfeer terechtkomt. Het lied is even veranderlijk als de relatie van onze protagonisten en reist mee van het traditionele Warschau tot het nieuwe Parijs. Tip: je vindt de jazzversie uit de film op Spotify.

Wat mij de tweede keer nog het meest opviel, is de spaarzaamheid met de dialogen. Toegegeven, Zula krijgt er vaak wel nog een woordje tussen, maar Wiktor houdt het meeste onuitgesproken. De blikken zeggen veel, maar zeggen zeker genoeg. Opnieuw, er is geen overdadig spel van passie en amour. Als er één keer ‘*Kocham Cię*’ (‘ik hou van jou’ in het Pools volgens het iNtErnEt) wordt gezegd, zal het al veel zijn. En als ze dan wat zeggen, zijn het geen poeslieve woordjes... De stiltes brengen de boodschap vaak sterker over dan een sussend viooltje en wat plakkerige complimentjes. Pawlikowski weet heel goed wanneer er wel en vooral wanneer er niet moet gesproken worden.

De romantiek is hier niet uitgehold. Wat de film mij toonde was dat ‘de liefde’ nog steeds op andere manieren kan benaderd worden. Dit is geen fervent alternatieve film, maar vervalt toch zeker niet in de clichés waar een groot deel van de blockbusterindustrie in blijft ploeteren. Het

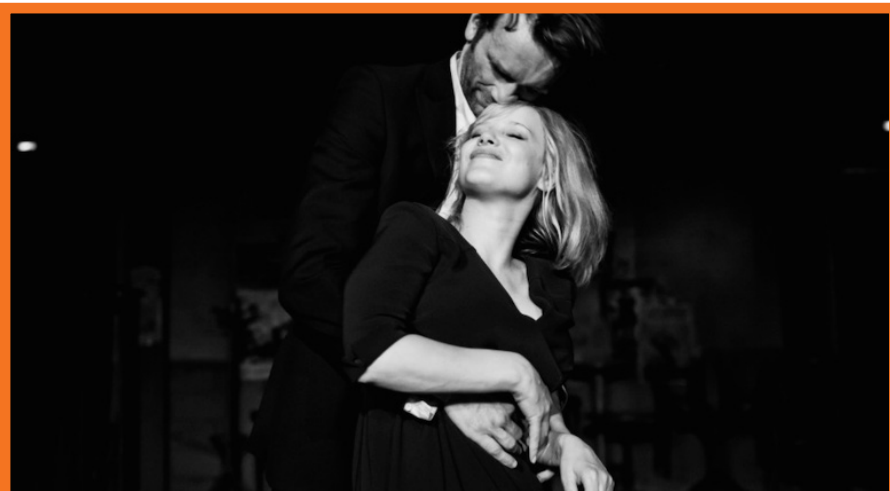

foto: © www.calvertjournal.com

is niet enkel het Ijzeren Gordijn dat de vonk tussen Zula en Wiktor bedreigt, ze lijken soms zelf even onmogelijk voor elkaar. De film eindigt niet in pure tristesse, maar *bittersweet* is het woord dat we hier nodig hebben, en daarbij een realistischer beeld van hoe de dingen soms écht werken. Dit zou ik, als amateurcinemafiel — al is dat al te hoog gegrepen — bestempelen als cinema. Finesse zonder overdaad. Drama zonder al te veel drama.

Of dit precies is wat Martin Scorsese bedoelt met cinema, weet ik niet. Wat ik wel weet, is dat dit geen genre film is waar voor de 5de keer in 2 uur tijd een hele stad wordt verwoest (hoe bouwen ze die telkens zo snel weer op?) terwijl er 7 stoere binken de lucht in vliegen en aliens à volonté neerknallen met 101 technische snufjes of oeroude magie die ze ergens in Tibet hebben ontdekt. Na deze spectaculaire schermutselingen met 30 ton aan special effects, smeren we er nog een romantisch paté op om iedereen blij te maken. Het doet me inderdaad soms aan “*theme parks*” denken, om Scorsese’s woorden te gebruiken.

Ik ben met opzet wat te hard voor deze films, ik wil gewoon het contrast tonen. *The Avengers*, de laatste *Star Wars* films, *The King’s Men* en Tom Cruise die waanzinnige stunts doet, mogen er zijn, moeten er misschien zelfs zijn. Ze zijn ook deel van onze filmervaringen en van het grote filmlandschap in het algemeen. Ik ben enkel bang dat ze op sneltempo wat te dominant aan het worden zijn en minder ruimte laten voor wat Scorsese “*cinema*” noemt. Je moet vandaag soms al goed gaan zoeken om een subliemfilm te vinden. Tarkovsky, Truffaut of Varda lijken niet altijd makkelijk beschikbaar te zijn. Wie arthouse wil zien, kan zich al niet richten tot Kinopolis. Zij vertonen wat veel volk en vooral veel geld lokt,

foto: © www.thecinematheaters.com

maar op die manier ziet het ‘grote’ publiek ook geen pareltjes zoals *Cold War*, een film die uiteindelijk enorm toegankelijk is, maar toch die alternatieve en subtiele touch heeft. Hier in Gent hebben we wel de Sphinx, Studio Skoop etc., maar de kleine meerwaardebioscopen zijn niet overal zo eenvoudig te vinden.

Toch gaat het soms ook een andere kant op. *Joker* (2019) speelde zich af in de ‘DC Universe’, wat al snel een heroïsch spektakel zou doen vermoeden, maar bleek uiteindelijk een veel diepere aanpak te hebben dan wat we gewend zijn van een film in de superheldensfeer. Ook *The Dark Knight Trilogy* toonde al meer morele diepgang, al werden de clichés niet altijd onder stoelen of banken gestoken. Netflix richt zich meer en meer op niet-Engelstalige films en series en dit heeft al meer dan eens tot succesvolle meesterwerken geleid. *Roma*, een zwart-witfilm door Alfonso Cuarón, werd door Netflix geproduceerd en leverde zelfs een Gouden Leeuw in Venetië op. Daarbij toonden ze dat ze niet enkel de mainstream opzochten, maar voor allerhande kijkers oog hebben. Daarnaast kennen we nu ook

MUBI, een streamingservice die focust op zowel de onontdekte hedendaagse cinema als meesterwerken van in de jaren 20 van de vorige eeuw. Naast hun verbluffend en interessant aanbod aan films, kan je er snoepen van documentaires, video-essays, een filmdatabase en een open community om je smaak mee te delen.

Ga ik nu nooit meer een blockbuster bekijken en deze films afwimpelen met een hautain gebaar terwijl ik mijn monocle opzet en mijn hoge hoed wat bijstel? Nou nee. Het is gewoon niet meteen het soort films dat ik opzoek of met vol enthousiasme zal bekijken. Zijn ze daarom slecht of zelfs geen cinema? Nee hoor, toch volgens mij niet. Ik hoop enkel dat de filmindustrie weer wat meer durft in te zetten op originaliteit in spel met berekend camerawerk, trefzekere dialogen en liever eens een lange stilte dan een zoveelste compositie van bombastische muziek dat ruikt naar gezwollen emoties. Ik kijk niet meteen uit naar *Star Wars the reboot spin-off prequel XIV*, maar wel naar de volgende Wes Anderson of, wie weet, de volgende Pawlikowski.

foto: © www.facebook.com/ROMACuaron

“Are you lost baby girl?”

– Een eerlijke recensie van *365 Days*

De slechtste pick-up line aller tijden: “Are you lost baby girl?”. Ik hoef hem nog maar te horen en ik krijg al koude rillingen. De meeste mensen zullen misschien doen alsof ze hem niet kennen, maar de cijfers liegen er niet om: *365 Days* heeft Netflix dé hit van het jaar bezorgd (samen met misschien *Kissing Booth 2*, maar ik wil graag vergeten dat ik die gezien heb). *365 Days* is een film die zo slecht is dat hij goed wordt: hij heeft niet voor niets Netflixrecords verbroken. Het is de eerste keer dat een film de eerste plaats twee keer heeft veroverd en hij heeft dus ook een record verbroken voor langst op eerste plaats. Hoe? Ik heb geen flauw idee.

Nu, ikzelf verveel me dood in quarantaine, dus in mijn wanhoop leek het me een goed plan om die film te kijken met mijn mama. Nu, om eerlijk te zijn, haar aanwezigheid was nog het beste deel van de volledige ervaring, en dat zou je al genoeg moeten vertellen. De problemen begonnen letterlijk al in de eerste minuut: er is een vage openingsscène met een schietpartij. Hallo? Je leest in de beschrijving ‘erotische film’ en het begint met een schietpartij? Niet om seksistisch te zijn, maar dat is al de eerste clue dat gans deze film gemaakt is door een man. Persoonlijk vind ik een schietpartij waarin een vader wordt neergeknald niet pittig ironisch, al kan ik zien hoe dat positief kan zijn als je extreme daddy issues hebt.

Daarna wordt het beter en beter: de hoofdvent (op zich wel een knappe man, maar ja, het zou er nog maar aan mankeren) maakt boel op een vliegtuig, en krijgt dan gezellig een blowjob van de airhostess achter een dun gordijntje. Sexy, echt sexy.

Nu het plot van de film: toen rijk boy zijn daddy werd neergeschoten, had hij net een meisje gezien op het strand. Hij heeft die dan maar ingeprint (ja, zoals Jacob geobsedeerd was met die baby van Bella ongeveer) en zijn beste plan is om

dat meisje te kidnappen (red flag!). Ze krijgt dan *365 Days* om verliefd te worden op hem. Oké, still a better love story than *Twilight*, maar ik ga eerlijk zijn: zelfs *You* had een beter liefdesverhaal, en die vent was een stalker en meervoudige moordenaar.

Op één of andere vage manier verschijnt rijk maffia guy (Massimo) in Italië op de verjaardag van strandgirl (Laura) en als zij probeert naar het toilet te gaan, verschijnt hij plots achter haar met de pick-up line: “are you lost baby girl?”. Eikes. Eikes. Way to treat a woman like a child. Ook: dit is dus de reden waarom vrouwen samen naar de wc gaan, jongens. Stel je voor dat je gewoon wil plassen en dan staat er zo’n enge vent achter je.

Enfin, Laura krijgt boel met haar echte boyfriend, en haar beste plan is om alleen ’s nachts rond te dolen in de stad. Nu, ik ben geen victimblamer, maar ik zou een andere vorm van therapie aanraden dan alleen rondlopen in het donker. Laura wordt gekidnapt (wow! Verrassend!) maar in plaats van verkracht en vermoord te worden, krijgt ze een rijke maffiabaas. Ik zeg niet dat ik een sugardaddy zoek, maar als deze quarantaine niet snel voorbij is, ga ik ook eens ’s nachts rondlopen, denk ik. Ik wil ook een rijke maffiabaas.

Daarna is er vrij veel sexual tension, zoals een vage scène waarbij Massimo haar vastbindt aan het bed en de kunsten van fellatio voorstelt met behulp van een zeer schaars geklede dame. Nu, aan alle mannen: als je wilt dat een vrouw voor jou valt zou ik dit niet aanraden. Als je rijk bent, komt je er misschien mee weg, maar anders zou ik het toch proberen met een complimentje en een bos bloemen.

Dan blijkt Massimo een jacht te hebben, wat toch een klein voordeel betekent voor hem. De plot gaat verder (niet echt boeiend, dus skip), en strandgirl valt van de boot, maffiaboy springt in het water en pats boem ze is verliefd. Cue een paar seksscènes op de boot, waarbij de boot er eerlijk waar sexier uitziet dan het koppel (heb je een boot, hit me up a.u.b.). Dan is er plots drama waarbij een andere maffiafamilie Laura wil afknallen (surprise surprise). En dan eindigt het op een vage cliffhanger met de vraag of Laura nu dood is of niet, waarbij het antwoord wellicht ‘niet’ is, want er komt nog een vervolg (yay! Maar niet echt yay).

Conclusie: zoek je de nieuwe *Fifty Shades of Grey*, dan is dit het niet. Zoek je een zeer slechte film waarbij je je eerder doodlacht, dan kan je dit wel even kijken. Just for if you’re lost, baby girl.

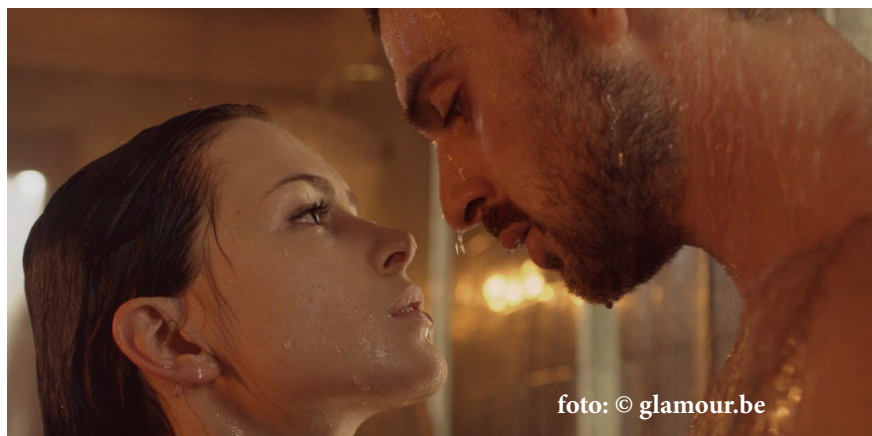

foto: © glamour.be

Ineke Baraix

— Waarom zijn er geen mannen meer zoals de Egidiusauteur? —

Ben jij een student Nederlands? Dan ken je vast en zeker het Egidiuslied. Ben je geen student Nederlands? Dan ben je er waarschijnlijk alsnog mee bekogeld in het middelbaar, dus dan ken je het ook. Heb je er nog nooit over gehoord, shame on you — wat doe je aan de Blandijn, mattie? Nu, kort en bondig: I wish I were Egidius. Hoezo wil ik Egidius zijn? Stel je voor dat iemand een volledig lied schrijft, speciaal voor jou? En dan nog zo'n bop? Romantischer wordt het niet, toch?

Voor hen die nog nooit over het Egidiuslied hebben gehoord: hoezo? Heb je onder een steen geleefd sinds de vijftiende eeuw? Korte samenvatting voor hen zonder muzieksmaak: het Egidiuslied is een Middelnederlandse klaagzang, geschreven door een onbekende auteur als hulde aan zijn 'mattie' Egidius, die overleden is. Notice hoe 'mattie' tussen aanhalingstekens staat: ze zijn matties zoals die twee matties in die hottub vine? Five feet apart cuz they're not gay-matties? Bro are we about to kiss right now-matties?

Nu, uiteraard is hier geen concreet bewijs voor, want de boel dateert van rond 1400 en zij die wetenschappen studeren zijn er vandaag de dag nog steeds niet in geslaagd om een teletijdmachine te maken (boe!). Dat gaat al even vlot als het Coronavaccin bij die bètawetenschappers. Onze Egidiusauteur laat echter verscheidene hints vallen, die we hier kort zullen overlopen.

Een eerste argument is het vers "*Verware mijn stede di beneven*", en hoewel het college over die tekst al enige tijd geleden is (alhoewel, met die quarantaines lijkt het alsof ik ook al sinds 1400 studeer), weet ik nog vaagjes dat die 'stede' alludeerde op 'bedstede'. Nu, ik weet niet hoe jullie het zien, maar dit schreeuwt gewoon de trope '*and there was only one bed*' voor mij.

Daarnaast staat de hele tekst ook vol complimentjes van de auteur aan Egidius. Een eerste voorbeeld is: "*Mi lanct na di gheselle mijn*". Nu, dit is allemaal lief en zo, maar hoe vaak zeggen jullie tegen jullie vrienden "ik verlang naar jou, mattie"? Juist ja, helemaal nooit, lijkt me. En als je dat wel zegt, dan heb ik nieuws voor jou: je zit zelf in een friends-to-lovers verhaaltje.

Het grootste argument is het slot van het lied: "*Dat was gheselschap goet ende fijn/ Het sceen teen moeste ghestorven sijn*". Nu, dat van dat gezelschap wil ik nog aannemen, al zijn én goed én fijn samen een beetje veel van het goede, maar soit, je kan er altijd een beetje over gaan.

Daarnaast is er natuurlijk ook "*Het sceen teen moeste ghestorven sijn*". Dit komt erop neer dat de auteur geloofde dat hij samen ging sterven met Egidius. Nu dit, dit is pas echt speciaal. Ik heb persoonlijk bij nog geen enkele vriend gedacht "zeg, ik hoop nu echt dat jij en ik tegelijk gaan sterven". Ik bedoel, het is Corona. We sterven allemaal alleen straks. Nee maar serieus, deze vage droom om samen te sterven met zijn mattie geeft me toch even een intertekstuele flashback naar Achilles, die graag zijn as wou mengen met zijn mattie Patroclus. En ik kan niet genoeg benadrukken, zijn 'mattie' Patroclus. Nee, niet zijn 'neef' zoals die vage Brad Pitt-film insinueert, maar zijn 'when I die I wanna mix my ashes with yours to be together in death bro'-mattie. Eigenlijk totaal geen 'mattie'-mattie.

Samevattend, het Egidiuslied is in feite dé ultieme liefdesbrief. Een lied schrijven voor je geliefde, waar je naar verlangt, waar je samen mee wil zijn in de dood en waarvoor je een plaats bewaart in bed? Uh, where do I sign up? Waar is mijn Egidiusauteur? De meeste moeite die de gemiddelde jongen ooit voor mij heeft gedaan, is toch zich twee minuten inspannen om in mijn ogen te kijken, alleen om daarna niet meer te weten welke kleur mijn ogen hadden. De Egidiusauteur, die zou nooit vergeten welke kleur Egidius' ogen hadden.

Dus kort samengevat, romance is dead. En denk jij dat er toch een Egidiusauteur in je schuilt, slide into my DM's please. Voor minder dan een Egidiuslied doe ik het echter niet, dus bespaar jezelf dan de moeite.

foto: © thegentlemansjournal.com

Ineke Barbaix

Film Corner

In film corner kregen enkele studenten de kans één van hun favoriete films te presenteren in ca. 250 woorden. Lees hier hoe je je tweede lockdown (of is dit al de derde? Idk) overleeft met volgende cinematografische pareltjes!

Blade Runner – Ridley Scott (Pieter Stalpaert)

Stel je voor: Het is het jaar '82, en na een succesfilm als *Alien* uit te brengen ben je als jonge Ridley Scott, bekend van kas-krakers als *Gladiator* (2000) en *Hannibal* (2001), stilaan Hollywood aan het veroveren. Maar plots overlijdt je broer, en je zet de gevoelens die je meedraagt om in een film om het te verwerken: *Blade Runner*.

Een film over de toekomst, die zich afspeelt in een futuristisch Los Angeles anno 2019 (nu eigenlijk al een jaar in het verleden). De detaillering van de stad springt uit het oog: vliegende auto's, *androids* die op mensen lijken, futuristische kledij, neonborden alom etc. De sfeer die Scott creëert is somber: een wereld waar het continu regent en grote bedrijven de overhand halen op de maatschappij.

foto: © verdict.co.uk

We volgen Deckard (*Harrison Ford*), een politiedetective op zijn laatste zaak vooraleer hij op pensioen gaat. De jager wordt uiteindelijk prooi, en dat escaleert volledig. Alles wordt dan ook helemaal afgewerkt door de mysterieuze soundtrack van Vangelis.

De film is grimmig en duister, een hommage enerzijds aan de detective noir films van de jaren dertig en veertig, maar ook aan zijn broer en de gevoelens waar hij toen mee rondliep. Scott liegt niet over de toekomst: het is geen rozengeur en maneschijn. Dat is perfect voor ons inlevingsvermogen, maar misschien kan het ons ook aanzetten tot verandering. Als we niet willen dat de toekomst zo donker wordt, moeten we nu onze handen in elkaar slaan, moet er nu een *call to action* komen. Dat *Blade Runner*, een film die ironisch gezien zich nu in het verleden afspeelt ons kan aanzetten tot een beter mens worden, is een van de beste eigenschappen van de film. De sfeer, de dialogen en de psychologische ondertoon maken het zo goed. Wat betekent dat, een mens zijn? Kunnen robots gevoelens uiten? De film heeft maar liefst zeven versies, want hij werd niet onmiddellijk prachtig ontvangen. Kijk naar de laatste, de *Final Cut* versie. *Blade Runner* is nu een cultfilm geworden, maar laat je dat niet afschrikken. Los Angeles anno 2019, de muziek en acteurs zijn de moeite waard. "Like...tears in rain."

Under sandet/ Land of Mine – Martin Zandvliet (Ineke Barbaix)

Ben je geïnteresseerd in oorlogsdrama's, trauma's en *angst*, maar ben je *Saving Private Ryan* ook wel beu gezien? Dan ben je bij *Land of Mine*, een post-war movie die de meeste oorlogsfilm bij een kwaliteitsvergelijking achter zich laat liggen, zeker aan het juiste adres.

De eerste reden waarom *Land of Mine* zo'n goede film is, is de authenticiteit. Dit komt bijvoorbeeld naar voor in de taal: zelf vind ik niets irritanter dan een film over WOII waarin de Duitsers Engels spreken, of een film over Romeinen die plots magisch vloeiend Amerikaans spreken. *Land of Mine* wordt echter geacteerd in de juiste taal (respectievelijk Duits dan wel Deens waar nodig), wat het toch net dat ietsje extra bezorgd.

Daarnaast is de casting fenomenaal geslaagd. De meeste acteurs zijn gewone jongens – vaak niet eens professioneel acteur – en net daardoor zetten ze zeer overtuigende scènes neer met rauwe emoties. Persoonlijk raak ik bovendien altijd geïrriteerd wanneer 30-jarigen plots moeten doorgaan voor 15-jarigen, maar dat is in deze film totaal niet het geval.

Een laatste argument dat deze film een must-watch maakt is het feit dat het over een *untold story* gaat: we zien het perspectief van de verliezers van de oorlog, en de wreedheid van de winnaars. Hoewel we allemaal weten dat er net post-war dingen zijn gebeurd

die het licht niet mogen zien, schuiven we dat allemaal graag onder de mat onder het voorwendsel 'gerechtigheid', maar deze film doet daar niet aan mee.

En nog een toffe uitsmijter: Jonas van de Netflixserie *Dark* speelt er in mee (naast verscheidene andere knappe jongens, ladies).

Kortom: een hartverwarmende film, die je echt moet zien!

There Will Be Blood – Paul Thomas Anderson (Axel Leplae)

Een stel bloedserieuze mannen schept met scherpe concentratie de aarde hol. Er wordt geen woord gezegd maar de gespannen gezichten, het trage camerawerk en het gekras van snijdende strijkers zetten de ijzig spannende toon die de rest van de film zal aanhouden; een akelig sfeertje dat je gestaag doet verstijven zonder een helder antwoord te geven op de waaromvraag. Wat we wel weten is dat deze mannen gedreven op zoek zijn naar Amerika's vloeibare goud: Olie!

Daniel Plainview, onze protagonist, is één van deze mannen die zich pijlsnel opwerkt tot oliebaron. Daniel Day-Lewis, die deze besnorde man meesterlijk vertolkt, zet het personage magnetisch neer. Je wordt naar het scherm gesleept maar kruipt er zelf even gretig naartoe. De ogenschijnlijk beheerste en charismatische Plainview onthult stap voor stap de ziekmakende ambitie die zich van hem meester maakt en zijn grenzen doet verliezen. In zijn gevaarlijk kalme bewoording: *"I have a competition in me. I want no one else to succeed. I hate most people"*.

De sfeer is als een rubberen band, die beetje bij beetje gerekt wordt, maar nooit ontspant. Het geheel wordt kracht bijgezet door een gefocuste cinematografie en de scherpe muziek van Johnny Greenwood, die aan de slag ging met klassieke patronen om de bekruijpende sfeer te kleuren. Beeld en geluid benadrukken zowel de opbouwende interactie als de strekkende stiltes die in combinatie met het verbluffende acteerwerk een spanning van jewelste opleveren.

Deze film wordt niet voor niets één van de grootste successen van de 21ste eeuw genoemd. Ik smeed u, kijk ernaar.

Submarine - Richard Ayoade (Jürgen Voet)

Begeleid door muziek van Alex Turner (de frontman van de wereldbekende Arctic Monkeys) neemt regisseur Richard Ayoade je mee in het leven van de 15-jarige Oliver Tate, die het er moeilijk heeft om zijn plaats te vinden op school. De prachtige beelden, die qua stijl doen denken aan Wes Anderson, vormen de achtergrond voor een intieme kijk in de ongemakkelijke, bizarre en soms hilarische gedachtenkronkels van de jonge puber.

Oliver, die perfect op de hoogte is van zijn status als *outcast*, probeert op verschillende manieren zijn kansen op sociale aanvaarding te verhogen, met wisselend succes. Zo probeert hij het hart te winnen van een meisje, Jordana, in de hoop meer status te krijgen binnen zijn vriendenkring. Maar dat loopt allemaal niet van een leien dakje, en net wanneer je als kijker het gevoel krijgt dat het goed gaat lopen, komt Oliver voor een hartverscheurend dilemma te staan.

De film weet door een fantastische *comedic timing* onversneden hilariteit te scheppen, maar balanceert de grappige *quirks* van Oliver met een diep snijdende inkijk in het leven van de 15-jarige jongen. Is hij een goed mens? Is hij gelukkig? Wat betekent het om gelukkig te zijn? Wat is liefde? Het is slechts een handgreep uit de thema's die aan bod komen in dit fantastische avontuur dat je een anderhalf uur op sleeptouw neemt.

foto: © rottentomatoes.com

Kış Uykusu - Nuri Bilge Ceylan (Beyza Çalışkan)

Een vakantie in Turkije wordt vaak gelinkt aan all-in hotels met gigantische buffets en zwembaden die eruit zien alsof ze uit een pretpark komen, met talloze families met glimlende kinderen als gasten. De setting van deze film is zowaar het tegenovergestelde van dit scenario. In *Kış Uykusu* ('winterslaap' in het Turks) trekken we naar Cappadocië, in Centraal Turkije, waar de gepensioneerde acteur Aydın zijn eigen hotel uitbaat. Samen met hem verblijven zijn zus Necla en zijn vrouw Nihal daar.

Cappadocië is een populaire streek bij toeristen (zoek maar eens Cappadocië op en je zal al snel een reeks foto's vinden met luchtballonnen en de stralende zon die er aanwezig is), en daar maakt regisseur Nuri Bilge Ceylan goed gebruik van. Door deze streek in beeld te brengen tijdens de winter, wordt een compleet andere sfeer gecreëerd. Wat we voorgeschiedt krijgen, is een volgesneeuwd stuk land waar er amper nog sporen zijn van toerisme. De eenzaamheid van de personages komt sterk naar boven, en door gebrek aan contact met de buitenwereld, ontstaan er gesprekken waarin hun frustraties, verlangens en diepste gedachten uitkomen. Het landschap zorgt voor een versterking van hun emoties, waarbij de muziek ook een zeer grote rol speelt. Nuri Bilge Ceylan maakt vaak gebruik van klassieke muziek, en vooral van het soort dat je meesleurt naar oorden waar de diepste menselijke emoties verblijven (Bach's *Passacaglia* blijft me achtervolgen).

Wie houdt van eenzame landschappen, met op de achtergrond intense klassieke muziek en een flinke dosis dialogen waarin je jezelf verliest, moet zeker deze film eens bekijken. Ik meen het, het is het kijken waard.

foto: © cineart.be

Zelf ook een film, game, boek of whatever voorstellen of bespreken? Stuur een mailtje naar dilemma@filologica.be of contacteer Axel Leplae.

foto: © nl.gta5-mods.com

How **Miami Vice** Stole The 80s (and my heart)

If there is anything out there that inherits the spirit of the 80s, it was Miami Vice, an NBC police series which ran for five seasons in between 1984 and 1989. It was the first television series to have a whopping one-million-dollar price tag per episode and it was the first of its kind to use music as a character itself, often having silent scenes to let the music shine. The series used new 80s fashion trends to completely revamp American society and culture and brought millions of Americans to their screen every Friday night at 10 pm. But why should you do that, forty years later?

1. Characters

“This is Miami, pal. Down here you’re just another amateur.” Sonny Crockett (Don Johnson) talks to his new partner, Ricardo Tubbs (Philip Michael Thomas), a New York police officer, sent down to drug-invested Miami to hunt down the crime lord that killed his brother back in NYC. Crockett takes pity on the street-savvy intellectual from the North and they team up, becoming the very core of the series. Both Crockett and Tubbs are undercover police agents, infiltrating the crime filled streets of

the city. They are like fire and ice, almost the complete opposite of each other, but as we all know, opposites attract. Sonny is the sunbaked Miami cop, living on a boat with his pet alligator Elvis (yes). Tubbs is the cool intellectual, rocking his tie every chance he gets. The struggles the two main characters go through in each season are the true bread and butter of the show, and besides the countless scenes of action and intrigue, you stay for the characters. Let’s not forget the other police officers that make up the Metro-Dade office: the comedic duo Switek and Zito, the girls Trudy and Gina, and their mysterious lieutenant Castillo. All of them so interesting, you’ll want to know more.

2. Music

What do Phil Collins, Leonard Cohen and Willie Nelson have in common? They each had musical guest appearances on Miami Vice. It was the first television series that made music into its own character. This show was the crème de la crème of 80s music. And besides havintons of pop songs,

it also had its own original score. Jan Hammer, originally from the Czech Republic, immigrated to America and became known for his synthesizer soundtrack for Miami Vice. He personally crafted music for every single episode, giving life to the city. The way he used electronical music, which was seeing a tremendous boost in the 80s, was unprecedented. The well-acclaimed “theme-song” of Miami Vice became Hammer’s Crockett’s Theme, a love letter to the synthesizer. If you love 80s music, or have an affinity with the synthesizer, you’ll feel right at home.

foto: © amazon.com

foto: © muzines.co.uk

foto: © cdn.eluniversal.com

3. Fashion

Okay, you know how silly 80s fashion is. You had the neon, you had the pastel, but most of that originally came from Miami Vice. Crockett's iconic "t-shirt under an Armani suit look" became so iconic that sales went through the roof. Sonny wore no socks, which resulted in men over the whole world ditching theirs. Fashion became a statement in Miami Vice, because of how wealthy Crockett and Tubbs needed to look to infiltrate the crime gangs. Next to Crockett and Tubbs' splendid fashion, the background people wore the latest 80s fashion trends, from shoulder pads to neon tweeds. The show's fashion evolved throughout its run to denim, although pastel was never far off. Vintage is in, you don't have to look far at the Blandijn to find anything vintage or neon related. So if you're into that, or you want a trip down fashion lane, go watch Miami Vice!

4. Verdict

I have always loved the 80s. I mean, I obviously never grew up in that era, but I feel right at home. I love its music, I love its fashion, I love the feel of nostalgia. And Miami Vice portrayed every single thing I adore about the 80s so well. The eighties had it all. The series had interesting characters, a beautiful background, amazing music, and an intriguing storyline. Sure, Miami Vice had its hiccups in its five-year run: season four in particular is the worst out of all of them. But as time went by, and the 80s turned into the 90s, it was obvious some things needed to change. Nevertheless the true core of Miami Vice never changed and I hope you can understand why I love it so much. See you in Miami?

Pieter Stalpaert

PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA
PROZA

Running Deep

At the edge of the forest, a fox appeared and started to wander its way through the moors. The wind blustered, bent the heather and rushed through the shining coat of the Fox. One would almost not notice the tiny Robin fluttering alongside it, as its red breast was the only thing that discerned it from the moss green landscape.

Continuing their way through the heath, they reached a stream. Careful not to touch the cold, gushing water, the Fox leapt from one jutting rock to another, and made it to the other bank. The Robin flew over the stream and landed in front of the Fox. “Fox,” it twittered, “can I ask you something?” The Fox sat down, curled his furry tail around his body and said: “What are you wondering about?”

“How can there be water on the land? Why is not all the water in the sea?” The Fox remained quiet for a while, and watched the rushing stream. Then he spoke: “In the beginning of time, Water and Land were wholly separated. All the water in the world was gathered in one big ocean, which enclosed the dry land. Thus Water and Land lived alongside each other for many years.

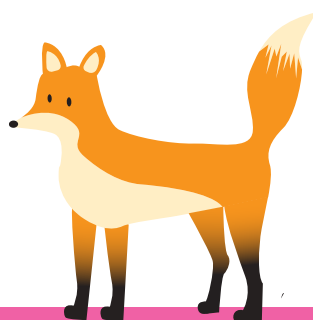
“With the passing of time, Land grew intrigued by the liveliness of Water, and Water was awed by the solidness of Land. More and more did they regret the harsh partition that was between them. Water tried to reach as far as it could, pushing waves up on the shore, but each time they flooded back into the sea. ‘I can’t find grip, I am not solid as you are. I flow, cannot stand still. How can I get closer to you?’ Water cried.

‘I cannot move’ Land responded despondently, ‘You will have to find a way.’

“All this time, the Sun had been watching the two separated friends. ‘Water,’ the Sun said, ‘you are dynamic and always changing. Can you not transform?’ and while the Sun spoke, its rays of warmth touched the surface of the sea. The heat made Water feel light, and it evaporated itself into the smallest drops of water that rose high and packed together in big clouds. The Wind knew what was going on, and blew the clouds landwards.

“Further and further did Water fly over the dry lands, until it had reached the highest mountain peaks and the deepest dales. The drops of water became heavy with cold, and started falling down. Rivers and lakes filled up, the wet soil gave birth to plants full of life, and mountains were covered in snow, from which river sources sprung. Water could still not find any grip, and streamed downhill, back to the big ocean. But now that they had found a way to be closer together, Water would always run through Land.”

The Robin, which had nestled itself into the Fox’s tail, looked up at his friend: “I am very glad that Water is now closer to Land. Friends should be close to each other. Just like we are. Will we always be close together, Fox?” The Fox lifted his tail and let the Robin nestle between his furry ears. “We will,” the Fox responded softly, and, with his friend close, he continued his way through the moors.

Marion De Schepper

Bert

Disclaimer: Om de identiteit van de auteur en anderen te beschermen werden bepaalde namen aangepast.

Sommigen onder jullie hebben mij dit verhaal al horen vertellen, en er zullen waarschijnlijk ook mensen zijn die tijdens het lezen wel kunnen raden over wie dit gaat. Aan hen vraag ik om discretie. Aan iedereen die gewoon een leuk Overpoort-verhaal verwacht: enjoy!

Filologica organiseert wel eens een leuke themacantus en deze zijn altijd zeer geslaagd, maar ik keek vooral uit naar één specifieke: de Twilight-cantus. Ik ben al heel lang een grote fan van Twilight, en Filo was all-out gegaan met het thema. Dus toen de avond eindelijk aanbrak was ik echt heel enthousiast. Ik ging er naartoe met mijn goede vriend Romeo, maar hij was Team Jacob en ik was Team Edward, dus we konden niet aan dezelfde tafel zitten. Gelukkig kende ik nog wel een paar gelijkgestemden en tijdens de cantus hebben we onnozel zitten doen met slagroom, al kan ik me niet meer zo goed herinneren waarom die er ook weer was. Ik was ook verkleed als een piraat, maar daarvoor is een beetje backstory nodig:

Toen we nog samen waren, had mijn ex, Dries, zelf een vereniging opgericht: Vader Kopje. Ik zat nog in de Facebook-groep, en ik zag dat er een piratencantus werd georganiseerd; we gingen ons verkleeden als piraat en de Twilight-cantus kapen. Als piratenfan kon ik deze kans natuurlijk niet aan me voorbij laten gaan, waardoor ik tijdens de cantus een geïmproviseerde piratendoek op mijn hoofd had.

Bon, dat ter zijde. Zoals het wel vaker gebeurt op een cantus, had ik nogal veel adjes gedaan, en begon de alcohol toch zwaar naar mijn hoofd te stijgen. Na de cantus hadden mijn vrienden en ik nog zin in frietjes, dus we wandelden richting de Bronzen Brochette.

Dus, beste Bert, als je dit zou lezen, jouw naam is de enige die ik niet heb veranderd. Ik zoek al een jaar lang in de Gentse straten naar jouw ogen, wetend dat ik ze toch niet zou herkennen. Als jij ook zoekt naar mij, stuur een mailtje naar dilemma@filologica.be. Ik mis je.

Vanaf hier is alles een beetje wazig. Ik kan me wel nog het volgende herinneren: we kwamen aan in de frituur, mijn vrienden bestelden frieten, en ik een kaaskroket. Terwijl we stonden te wachten, komt er ook een jongeheer binnen. Ik vond dat hij er wel goed uit zag, want ik begon spontaan met hem te praten. Ik ga eerlijk zijn, ik kan me nog maar weinig herinneren van wat er werd gezegd. Iets over dat ik van Antwerpen ben en hij van West-Vlaanderen misschien? Wat ik in ieder geval wel weet is dat ik hem heb gevraagd of hij vond dat ik eruitzag als een piraat. Hij zei heel overtuigend: “Ja natuurlijk!” Want wat zeg je anders tegen een zatte griet met haar hand op je arm? En toen kwam de meest flauwe en tegelijk meest iconische pick-up line die ik ooit zal kunnen bedenken uit mijn mond: “Ik ga u kapen.” *In my defense*, het heeft wel gewerkt. Bert en ik gingen naar buiten, terwijl mijn vrienden binnen nog bleven wachten op hun bestelling. Ik bleef met hem praten en op een gegeven moment zijn we blijkbaar toch gestopt want daar, voor de Bronzen Brochette, hebben wij elkaar binnengedaan. Het eindigde toen mijn vrienden riepen dat ze gingen vertrekken. Ik heb toen afscheid genomen van hem. Tot op de dag van vandaag kan ik mij zijn gezicht niet herinneren, ik weet enkel nog zijn naam: Bert.

Augustijn

ANNO 1295

advertentie

JEKA

advertentie

jims
enjoy fitness

The logo for 'jims' features the word 'jims' in a bold, dark blue, lowercase sans-serif font. To the left of the 'j' is a graphic of seven red circles arranged in a 2-3 pattern. Below the word 'jims' is the tagline 'enjoy fitness' in a smaller, black, lowercase sans-serif font.

POEZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

POËZIE

Quarantijntje

Jij bent mijn quarantijntje

Mijn allerliefste lief

Ik hou je niet aan het lijntje

Ik meen het effectief

Kom jij dan bij me wonen

Wanneer niemand anders mag?

We mogen niet buiten komen

Dus blijf je in bed, de hele dag?

Kleren, die zijn overbodig

Er is niemand die ons ziet

Wie heeft de buitenwereld nodig?

Jij en ik al zeker niet

Het land verkeert in crisis

Ik raak je nooit meer kwijt

Zolang er een debiel is

Die het virus weer verspreidt

Jij bent mijn quarantijntje

Mijn allerliefste schat

Dit duurt nog wel een tijdje

Ik ben je best wel zat

Niets is mooier
Je haren golven tussen
mijn vingers door
als de rivier tussen de straten
ik wil verdwalen in de
wirwar van wegen
in jouw hoofd
vitaal, nooit echt verlaten

Je ogen die blinken
wanneer je lacht
als de ochtendzon op de daken
een diep gevoel van
vrede in de stad
waar elk mens voor zou ontwaken

Jouw brein een boekentoren
verdiepen vol verhalen
gedachten gevuld met
wondere woorden
die alleen ik kan vertalen

Ik wil plekjes in jou vinden
die niemand anders kent
niemand is mooier dan jij en
niets is mooier dan Gent

Als mijn hart zou kloppen
dan werd ik niet steeds op de verkeerde verliefd
Er klopt iets niet.

—

Juliette Bontinck

Ik mis je veel
Veel meer dan ik zou willen
En voor een deel
Wens ik mijn houden van te stillen

Dan raak ik mijn pijn
Misschien eindelijk kwijt
Wanneer de ij verkort naar leidt
Me af

Juliette Bontinck

Gewicht in het maanlicht

Een donkere hemel, in de verte een straatlicht.
Terwijl de kraaien cirkelen schijnt de maan.
Wat, wie was hier en wat hebben ze gedaan?
Want hier hangt aan een tak, een menselijk groot gewicht.

De kraaien cirkelen rond wat overbleef van de daad.
De boom staat op een heuvel als romantisch beeld.
Wat de meeste lezers daarover zwaar verveelt.
Maar nu is dat beeld verpest, nu is het iets wat hun schaadt.

De oorzaak is hetgeen wat leven kliefde.
Een afspraak vond hier plaats een tijdje geleden.
Het gewicht wacht nu op een vriend ver beneden.
Dat is nu eenmaal het effect van liefde.

Joris Verschelde

Volkomen roze

Je sprak **roze woorden**
simpelweg bedoeld voor mijn oren;
de realiteit vertekende zich –
herschikte haar tinten tot een waaier
van blozende kleuren
Een warme wereld verscheen
voor mijn ogen die wel moesten
geloven
wat mijn oren niet onder ogen
wouden zien:
je sprak **roze woorden**
en ze waren simpelweg bedoeld
voor mijn oren

ik wil me verbergen in jouw handen –
verloren lopen
tussen jouw woorden
ik wil jouw gezicht schilderen in mijn herinneringen
verstrikt raken
in de lianen van je liefde
ik wil de woorden van je lippen kussen
de wereld inruilen
voor het labyrint van jouw lichaam –
van de lucht tussen ons in maak ik een huis
voor mijn hart –
van jouw glimlach maak ik een kachel
voor mijn gedachten –
tot ik op een dag dapper genoeg ben
de deur open te gooien
en je rond te leiden in een huis
dat overloopt van jouw schoonheid

Jürgen Voet

Kom dichterbij me, lief
verlies jezelf in mijn vleesgeworden ziel
zoals ik mijzelf verloor
in de verhalen van je ogen
schrijf met je lippen een lied
van liefde over mijn huid
tot ik huiver in ongrijpbare talen
leg je languit neer in mijn lichaam
en verwarm het met je hart
Kom dichterbij me, lief
en zie hoe de uren dichterbij elkaar kruipen
naarmate wij dat ook doen

Jürgen Voet

De lekkere taart jankte nep,
maar de braambessenstruik vloert geen zeepsop!
Gelukkig wiegde het dijbeen
strak in het midden.
Maar zo kastijdde
een stikker
het zand nat!
Jammere fishsticks.

Kommetje Blob

03.01

Ik heb onbestempelde geesten van mijn generatie zien drinken en klimmen op fietsenstallingen
schaterend met leeggoed in hun borstzak en uitgedroogde tabak waarmee ze het pad voor hans en
grietje aanduidden
in volle straten zonder voorlicht met een lichaam achterop of nog in de rokersruimte of nog in de
nachtwinkel en zigzaggend
langs de rafelranden van de tramsporen, parallel met de kloof en schurend tegen nat asfalt, over-
eind gebalanceerd tot de open kelderdeur van lawaai en volk
ik heb ze zien zitten met hun hoofd tussen hun knieën of met een bloedende achillesbelaar en ik
heb ze hun handen zien zwaaien onder automatische ontsmettingsmachines
en welke chips ze eten of welke platen ze luisteren of welke pleisters ze plakken en de boeken – de
boeken die ze lezen en herlezen tot ze weten wat er mist
dat weet ik, want ik heb het gezien
even geleden

Yumi Demeyere

Alarm! Au secours!

de beitel! De nagel!

Vuurde me neer

Gapend gat

van

de tergende treitering

in haar ogenblik

doorboorde mijn memoires van bleek was

Kokend

walg ik en Proust ik

het in

Hoe gitzwarte etter

de maag vult

Pezen perst

Kiezen knelt

Woorden weegt

Zie! Kijk hier!

Wat verloren was

Kan gieten

Tot het trotse brons?

Axel Leplae

Record Player

Hold me

Kiss me

Love me

Red roses growing in green clouds

Dirty plates in piles of neglect

And a faucet dripping away each second

The hands of a helpless human being

Clawing at dirty water

knuckles white with anger and despair and regret

Oh foolish man, believing that cleaning dishes

Could erase mistakes

Hold me

Kiss me

Love me

A car arriving home,

Man behind the wheel.

Music blasting through the speakers,

Yet no sound seems to be noticed

The only noise, a song inside the driver's mind

Hold me

Kiss me

Love me

5 steps to the front porch,

5 steps to heartache

Oh,

if only it could be 5 steps to happiness.

Door opens and nausea hits him in a wave

5 more steps and breathing is hard •

In the corner of the room a record player
The same words on repeat

Hold me

Kiss me

Love me

We ask ourselves
How difficult could it be to apologize?
We know the answer.
We know about the corruption of our own hearts.
We know of the selfishness and stubbornness we live with
We acknowledge being so afraid for a society,
we believe we are a part of
That we betray our rocks
And drift away with the waves

He understands now
He knows what he almost did
with white knuckles furiously cleaning his mistakes
A hand on his shoulder and he stops
Society does not matter
It can never win the fight against this one person
This one hand
This one love
“I missed you”.
“It’s okay.”

Two people at the kitchen window
Red roses in green clouds
And in the corner of the room a record player
That finishes the song.

Hold me

Kiss me

Love me

Never say goodbye.

"Kom, ik koop je een kleedje,
En ringen
En laarsjes."
Sprak de volwassen man
Tot de volwassen vrouw
Die toch zijn dochter kon zijn.

Victor Ysebaert

—

De klok slaat een uur
Dat laat noch vroeg is

Dek me toe
Met je inktzwarte krullen

Dan tel ik de sproetjes
Op je neus
En doe alsof het schaapjes zijn

Victor Ysebaert

advertentie

The word "Guido" is written in a bold, white, sans-serif font with a black outline. It is set against a red, horizontally-oriented oval background.

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

EXTRA

Liefdeshoroscoop

Kom er nu achter of Cupido in 2021 zijn pijlen raak schiet of er (weer) compleet naast zit!

Ram

Lieve Ram, niets is minder waar! De persoon waar jij al langer een oogje op hebt, zal plots zelf actie ondernemen. De gevoelens blijken namelijk wederzijds te zijn. Na een eerste date zal je er echter achter komen dat de chemie toch niet zo goed zit zoals je hoopte. Geniet gewoon van die ervaring!

Weegschaal

Lieve Weegschaal, vertrouw op je instinct. In de toekomst liggen er veel romantische mogelijkheden. Zorg er alleen voor dat je niet te sterk afgeleid wordt door werk of school waardoor je al die signalen kan vergeten op te vangen. Het is dus noodzakelijk om je focus af en toe eens te verleggen en alert te zijn!

Stier

Lieve Stier, een grote, stomende liefde zal 2021 je helaas niet bieden. Wel zul je veel nieuwe mensen ontmoeten en nieuwe vriendschappen zien ontluiken! Probeer die nieuwe contacten dus niet als minnaars te zien, maar zie ze als een opstapje in de richting van de ware.

Schorpioen

Lieve Schorpioen, voor jou ligt een passionele toekomst in het verschiet! Een nieuw persoon zal je leven binnen stappen en je zult meteen zien dat de passie ervan af spat. Juich echter niet te vroeg: hoe heviger het liefdesvuur, des te sneller is de vlam uitgedoofd!

Tweelingen

Lieve Tweelingen, je gebeden zullen eindelijk beantwoord worden. Je highschool crush zal na jaren plots op je stoep verschijnen en beseffen dat jij al die tijd toch de ware was. Die eerste vlam brandt nog steeds het hardst en samen zullen jullie een prachtige, kroostrijke toekomst hebben.

Boogschutter

Lieve Boogschutter, je raakt dit jaar in een heuse driehoeksverhouding verwickeld. Twee totaal verschillende mensen hebben namelijk allebei gelijktijdig een oogje op jou en zullen strijden om jouw hart! En natuurlijk weet jij nu niet voor wie je moet kiezen. Van een luxeprobleem gesproken.

Kreeft

Lieve Kreeft, na een saai jaar zonder veel actie lijkt het alsof er opeens een grote wending in je leven wordt genomen. Terwijl 2020 een rustig jaar was waarin alles gemakkelijk verliep, zal je 2021 nog lang herinneren als een jaar vol passionele nachten en spannende avontuurtjes.

Steenbok

Lieve Steenbok, het is tijd om je ogen en oren goed open te houden voor kleine hints van een potentiële minnaar. Langzaam maar zeker zul je merken dat iemand steeds meer avances op je probeert te maken. Let dus goed op, anders loop je het risico om zomaar een teken te missen!

Leeuw

Lieve Leeuw, dit jaar zul je eindelijk de ware tegenkomen. Op een moment waarop je het het minst verwacht, verschijnt plotsklaps de persoon van jouw dromen in je leven. Als die langverwachte dag eindelijk aanbreekt, moet je je kans met beide handen nemen en nooit, maar dan ook nooit meer loslaten.

Waterman

Lieve Waterman, jouw liefdesleven kun je een beetje vergelijken met de superheldenfilm Aquaman uit 2018: er wordt slecht gepresteerd en het duurt lang om de climax te bereiken. Je zult in 2021 wat meer pit ervaren als het gaat om liefde, maar het zullen vooral natte dromen blijven.

Maagd

Lieve Maagd, jouw sterrenbeeld spreekt al voor zich. Dit jaar zul je het bed met niemand delen. 2021 wordt een jaar waarin je jezelf zult herontdekken. Nieuwe mensen leren kennen zit er voor jou niet in, maar de vriendschappen die je al gemaakt hebt, zullen met de dag sterker worden.

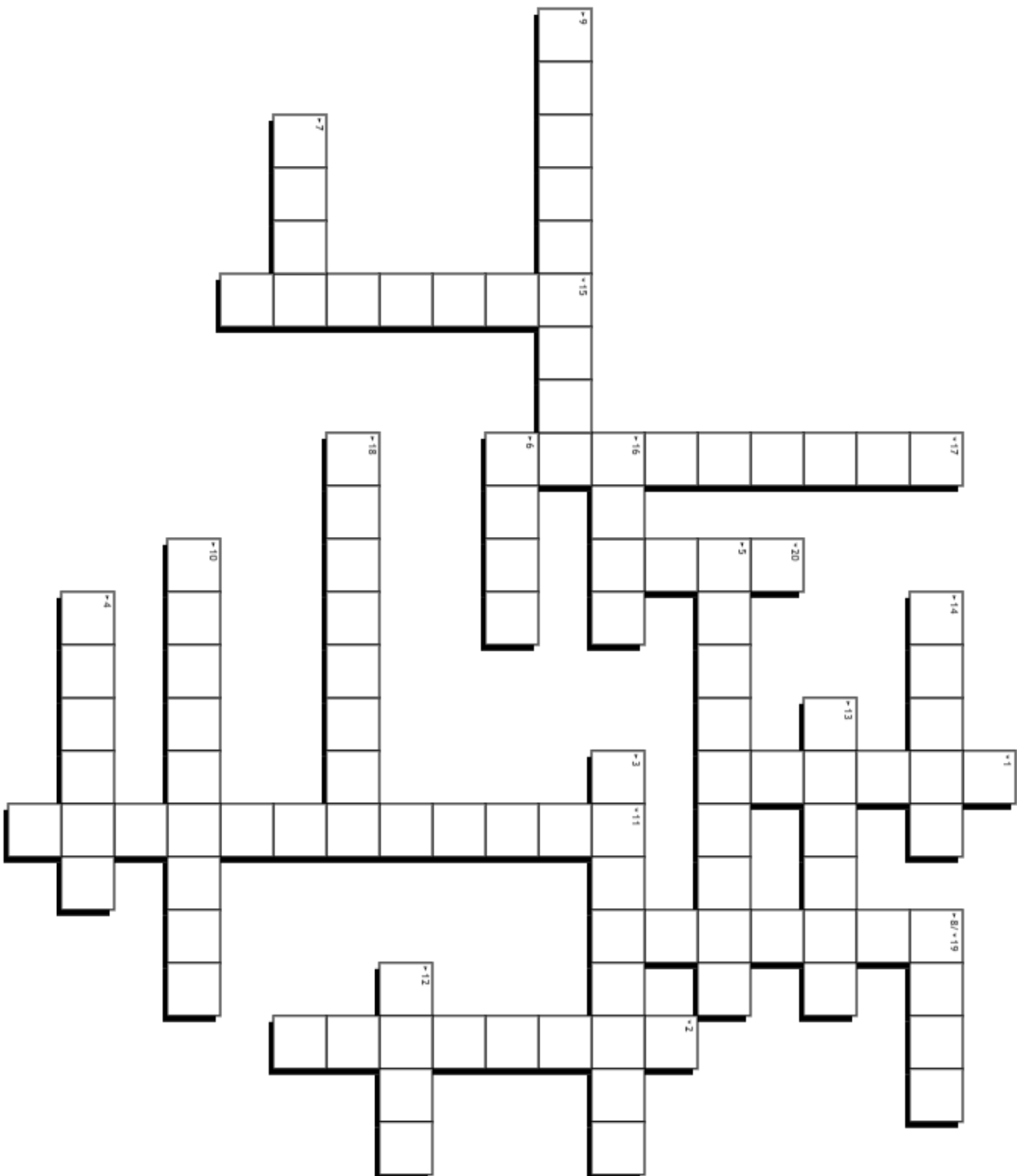
Vissen

Lieve Vissen, op dit moment zul je nog niet beseffen dat je je perfecte match al lang kent! Je dacht misschien dat die ene persoon slechts een goede vriend van je was, maar op een gegeven moment zal je die persoon in een heel ander licht zien en merken dat je toch meer voor die persoon voelt dan enkel vriendschap.

Kruiswoordraadsel

door Emiel T'Kindt

1. Romeinse god van de liefde
2. Maand waarin Valentijn gevierd wordt
3. Dit heeft men in de buik wanneer men verliefd is
4. Tets bedekken met de ... der liefde
5. Griekse godin van de liefde
6. Kleur van de liefde
7. Engels woord voor liefde
8. Bloem van de liefde
9. Snoep dat gegeven wordt met Valentijn
10. Kan je aan iemand vragen als je verliefd bent
11. Kan je schrijven aan iemand om je liefde te uiten
12. De liefde van een man gaat door de ...
13. Wat cupido schiet naar de mensen waardoor ze op elkaar verliefd worden
14. Liefde in het Frans
15. Er worden er veel geschreven over de liefde
16. Afspraakje
17. Synoniem voor bewonderaar
18. Als je afgewezen wordt, dan loop je een ...
19. Tets wat oude liefde niet doet
20. Symbool van de liefde

— Openingszinnen voor hopeloze Blandino's —

Zit jij soms ook vol verlangen te wachten tot die ene persoon online komt in de les? Lijkt jouw crush even *out of your league* als een tien op twintig voor Historische Kritiek?

Niet getreurd, want je eenzame dagen zijn voorgoed voorbij! Met onze openingszinnen voor hopeloze Blandino's raak ook jij in no time aan een knuffelcontact!

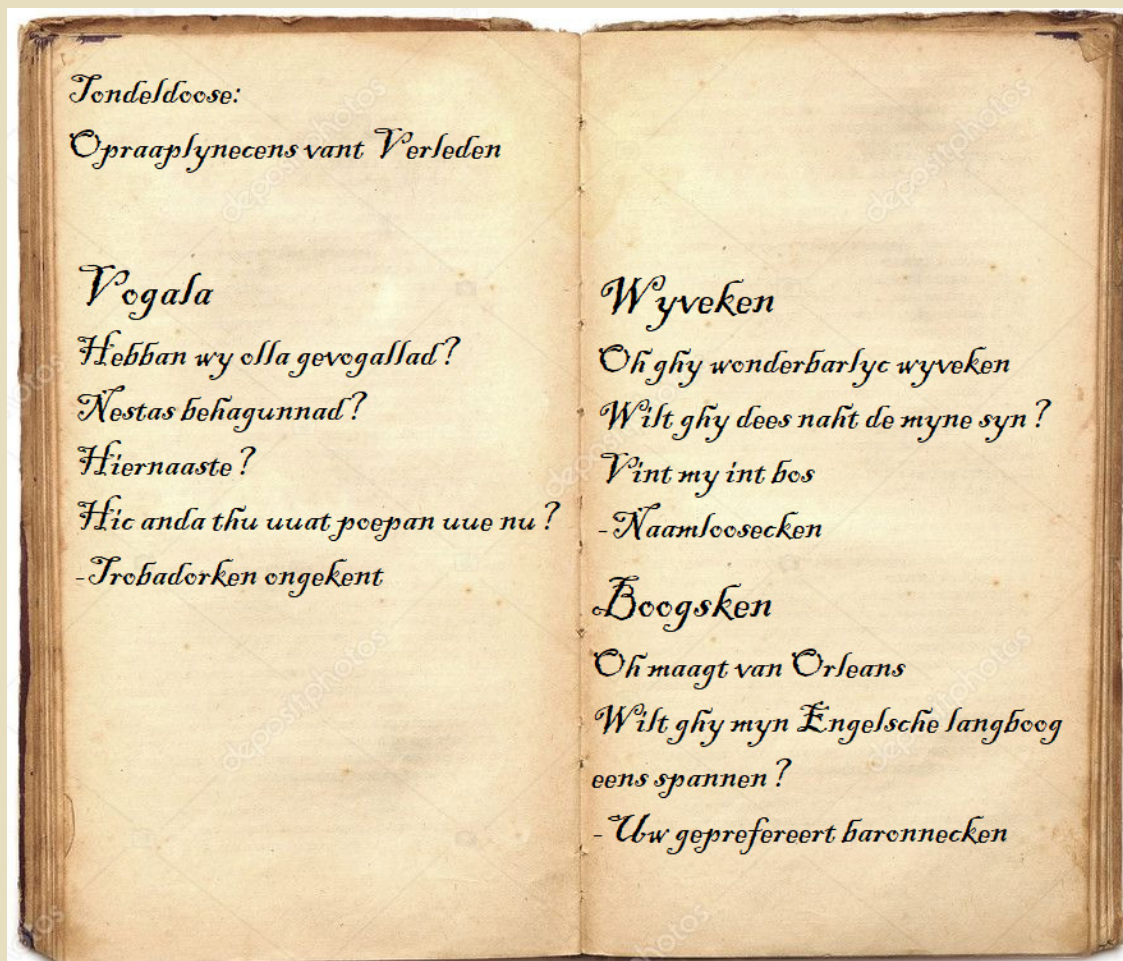
(Succes niet gegarandeerd, Dilemma en Filologica zijn niet aansprakelijk voor gebroken harten en ander letsel als gevolg van deze tips)

- ♥ Deed het pijn toen je uit Plato's ideale ideeënwereld viel?
- ♥ Ik wou dat ik Sartre was, zodat ik je twee keer kon zien.
- ♥ Mijn liefde voor jou is zoals mijn blaas na een zevensprong, want ik kan het niet meer ophouden.
- ♥ Men zegt dat kussen de taal van de liefde is, en ik studeer toevallig linguïstiek.
- ♥ Wat heeft 36 tanden en houdt de Boekentoren tegen? Mijn rits...
- ♥ Is dat de zesdelige Norton Anthology of English Literature in jouw broek, of ben je gewoon blij om me te zien?
- ♥ Ik ben nieuw hier in Gent, kun jij me de richting naar je huis wijzen?
- ♥ Toverpoort special: Ik heb morgen een kater en nu zoek ik nog een poes.
- ♥ Waarom ik steeds HK moet herdoen? Ik heb nu eenmaal een heel grote buis.
- ♥ Wijsbegeerte? Goh, gij zijt wijs en die begeerte leren we wel.
- ♥ Aangenaam. Ze noemen mij ook wel eens De Balzac van de Letteren en Wijsbegeerte.
- ♥ Ben je Augustinus, want je bent het antwoord op al mijn gebeden.
- ♥ Jij bent zo vaak in mijn gedachten dat je eigenlijk huur zou moeten betalen, jij verleidelijke kraker.
- ♥ Ben jij Godot? Want ik wacht al heel mijn leven op jou.
- ♥ Mijn liefde voor jou duurt langer dan een zin van Marc Boone.

(door een anonieme casanova)

MEMES

(voor als je liefdesleven nog niet lachwekkend genoeg is)

Een recept waar iedereen voor smelt: de raclettebowl

Voor wie zich tijdens de koude winterdagen toch een beetje wil verwarmen, is er sinds kort een nieuwe trend opgedoken: de raclettebowl. Deze soort kaasfondue is overgewaaid uit Frankrijk en veroverd intussen ook onze contreien.

Benodigdheden (voor 2 bowls)

- 500 gram aardappelen
- 12 schelletjes kaas (ca. 400-450 gram)
- 12 schelletjes rauwe (parma)ham of spek
- augurkjes
- 2 (witte) uien
- (stok)brood
- rozemarijn
- olijfolie, zout

Hoe ga je te werk?

1. Bereid de aardappelen. Laat ze in de schil en snijd ze in wedges.

Kook de aardappelen in gezouten water. Bak ze erna goudbruin in de pan.

OF

Bak de ongekookte aardappelen rechtstreeks in de oven (30 minuten op 200°). Voeg wat (grof) zout, paprikapoeder en een scheut olijfolie toe.

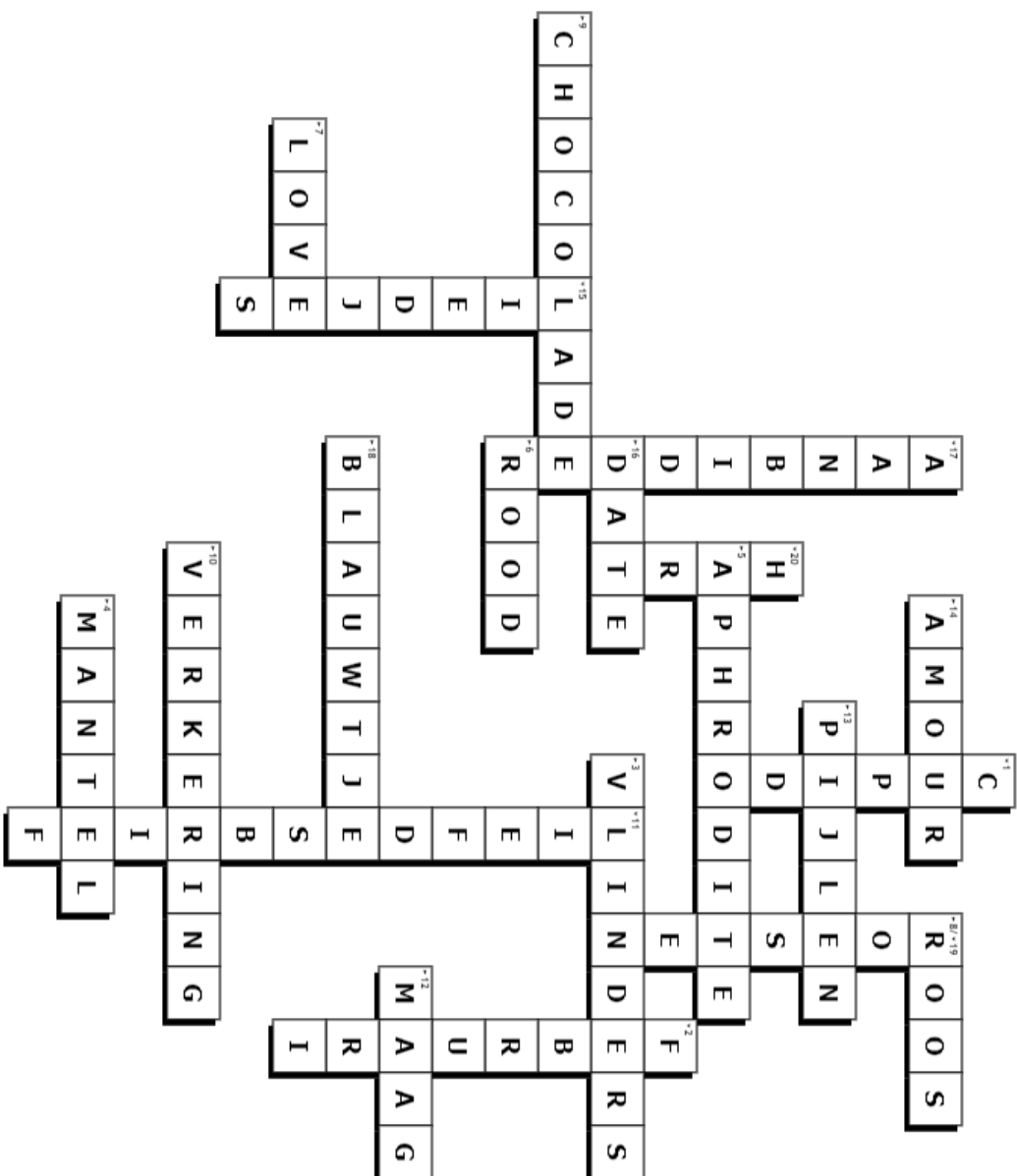
2. Indien gewenst: bak de rauwe (parma)ham in de oven (40 minuten op 130°). Als je voor spek kiest, bak de spekreepjes dan kort in een pan.
3. Versnipper de uien. Stoof ze vervolgens in olijfolie/boter en laat ze kort fruiten.
4. Snijd de augurken fijn.
5. Voeg alle ingrediënten in een kom bijeen. Bestrooi met rozemarijn en stukjes (stok)brood.
6. Smelt de kaas in een laag pannetje en giet het bovenop de rest.

Wist-je-datje: bij raclettekaas mag je de korst opeten. (Raclette is bovendien niet de naam van een specifieke kaas, maar wel van het gerecht.)

Tip: heb je geen idee welke soort kaas je het best voor raclette gebruikt? Bekijk de top 5 volgens Radio 2: <https://radio2.be/de-inspecteur/de-smaaktest-welke-raclettekaas-is-de-beste>.

Oplossing kruiswoordraadsel

1. Romeinse god van de liefde
2. Maand waarin Valentijn gevierd wordt
3. Dit heeft men in de buik wanneer men verliefd is
4. Tets bedekken met de ... der liefde
5. Griekse godin van de liefde
6. Kleur van de liefde
7. Engels woord voor liefde
8. Bloem van de liefde
9. Snoep dat gegeven wordt met Valentijn
10. Kan je aan iemand vragen als je verliefd bent
11. Kan je schrijven aan iemand om je liefde te uiten
12. De liefde van een man gaat door de ...
13. Wat cupido schiet naar de mensen waardoor ze op elkaar verliefd worden
14. Liefde in het Frans
15. Er worden er veel geschreven over de liefde
16. Afspraakje
17. Synoniem voor bewonderaar
18. Als je afgewezen wordt, dan loop je een ...
19. Tets wat oude liefde niet doet
20. Symbool van de liefde

Filologica

dankt haar ereleden

Prosenioren

Freek Braekman 98-99 (G)
Katrijn D'Herdt 02-03 (G)
Koen Goossens 02-03 (R)
Elisabeth Ghysels 03-04 (R)
Bart Peeters 03-04 (G)
Anne Bosman 04-05
Jeroen Meuleman 05-06
Benoît Lagae 06-07
Robin Van Cleemput 07-08
Aäron Maes 08-09
Tom Van Steendam 09-10
Stephanie Lannoo 10-11
Edouard De Prez 11-12
Maxim Mommercy 12-13
Madelon Bakx 13-14
Joachim Schol 14-15
Jan Bogaert 15-16
Tina Hottinger 16-17
Aulikki Lefèvre 17-18
Serafina Van Geertruyen 18-19
Julie Vlamincx 19-20

Peter

Jelle De Groot

Bevriende verenigingen

Auw La
Babylon
KHK
KK
KMF
Lingua
Moeder Zeug
OAK
Slavia
Tomo No Kai
Veto
V.G.K.

Academisch personeel

Anne-Sophie Ghyselen
Christoffel Demoen
Lars Bernaerts
Mieke Van Herreweghe
Sarah Haas
Thijs Gillioen

Ereleden

Arne Chys
Arne Wittevrongel
Arthur T'Kindt
Aulikki Lefèvre
Charlotte Binnemans
Edouard Deprez
Emiel T'Kindt
Emma Van De Velde
Eveline Vandewalle
Fien De Brie
Florine De Keyser
Jan Bogaert
Jan Raeymakers
Jan Vanarendt
Jeroen Meuleman
Julie Vlamincx
Karel Van Ooteghem
Lara De Clerck
Lucas Rabaey
Lynn Dessomviele
Serafina Van Geertruyen
Tina Hottinger
Tom Van Steendam
Vince De Nil
Yasmin Crombez